SERIA II.—ANUL II, No. 193. **Ediţia a treia** MARŢI, 2 IULIE 1896.

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE
Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ luni şi se plătesc tot-d'a-una înainte
In *Bucureşti* la Casa Administraţieĭ
In *judeţe* şi *streinătate* prin mandate poştale
Un an în ţară 30 leĭ; în streinătate 50 leĭ
Şase luni . . . 15 » » » 25 »
Treĭ luni . . . 8 » » » 13 »
Un număr în streinătate 30 banĭ

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

REDACŢIA
No. 3—STRADA CLEMENŢEĬ—No. 3

EPOCA

NUMARUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In Bucureşti şi judeţe se primesc numai la Administraţie
In streinătate, *direct la administraţie* şi la toate oficiile de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV . . . . . 0.30 b. linia
» » III . . . . . 2.— leĭ »
» » II . . . . . 3.— » »
Inserţiile şi reclamele 3 leĭ rîndul

Un număr vechiŭ 30 banĭ

ADMINISTRAŢIA
No.3 — STRADA CLEMENŢEĬ No. 3.

Torturile Mitropolitului

SUFLETUL CALATOR

Aceĭ carĭ urmăresc cu un interes deosebit diferitele fenomene ce însoţesc mersul şi progresul unor anumite boale, aŭ observat negreşit la ofticoşĭ ura ce aŭ, pizma ce poartă pentru toţĭ aceĭ carĭ 'ĭ înconjoară şi carĭ par că sunt sănătoşĭ.

Părinte, soţie, copil, nimenĭ nu scapă de această ură şi vezĭ că ofticosul nu maĭ are de cît o ţintă înaintea sa, să atragă şi pe ceĭ l'alţĭ în mormîntul care stă deja deschis pentru dînsul.

Ofticosul care să ştie prăpădit, fără scăpare, te sărută tot-d'auna drept în gură, par'că ar dori să'ţĭ transmită microbiĭ carĭ'ĭ mănîncă plămînii; ofticosul impune soţieĭ sale să bea şi dînsa din acelaş pahar, să mănînce din aceeaşĭ bucată.

La dînsul nu maĭ este de cît o pizmă pe viaţă celuĭ care ar maĭ putea trăi, o dorinţă de a distruge pe toţĭ ceĭ carĭ-l înconjoară şi s'ar maĭ putea bucura în urma luĭ de plăcerile acesteĭ omenirĭ.

Acelaş fenomen se poate observa de cît-va timp în politica partiduluĭ liberal, unde d. Eugeniu Stătescu, bolnăviciosul ministru, lucrează de opt lunĭ numaĭ şi numaĭ spre a ucide întreg partidul liberal.

Prea şubred, prea nervos spre a putea juca un rol de frunte în colectivitate, nevoit maĭ mult să se plimbe de cît să lucreze, ştiind că orĭ cît l'ar ajuta toţĭ spre a lua locul d-luĭ Dim. Sturdza, nu va avea puterea de a rezista tuturor greutăţilor guvernuluĭ, ştiind toate acestea, d. Stătescu în pizma sa bolnăvicioasă nu urmăreşte de cît un ideal: nimicirea totală a partiduluĭ liberal.

Orĭ cît 'ĭ-ar fi de sănătoşĭ plămînii, natura sa de *farniente*, obicinuită să-şĭ încălzească iarna burta la dulcele soare al Italieĭ, şi să-şĭ răcorească vara mintea în mijlocul brazilor, natura sa nu poate înţelege o fire care să nu se potrivească cu a sa, nu poate îngădui o fiinţă plămădită alt-fel şi cu maĭ multă putere de resistenţă.

Cu desăvîrşire convins că d-sa nu poate să fie în politică de cît un trecător care călătoreşte cu trenul accelerat, lucrează din răsputerĭ spre a sfărîma pe orĭ cine ar avea în partidul săŭ posibilitatea de a lupta un timp maĭ îndelungat.

Relele carĭ decurg în mod firesc, încet încet, din învechirea unuĭ guvern la putere, d-nu Stătescu le grămădeşte, le accelerează spre a nu lăsa pe nimenĭ în picioare atuncĭ cînd el va fi căzut la pămînt.

Toate păcătoşiile, mişelirile, nelegiuirile comise de la Octombre şi pînă în present, pornesc din iniţiativa d-luĭ Stătescu.—In camera sa de lucru, de unde nu s'a mişcat o iarnă întreagă, temîndu-se de asprimea vîntuluĭ din Decembre şi de schimbările temperatureĭ din Martie, a ticluit tot ce a fost ilegal, murdar, tot ce grăbeşte moartea partiduluĭ liberal.

Acolo a pus la cale batjocorirea magistratureĭ şi înălţarea unuĭ martor mincinos la demnitatea de procuror general; acolo a plănuit, judecata, osînda inică a Mitropolituluĭ Ghenadie; de acolo aŭ pornit toate acele miserabile fapte carĭ aŭ scurtat existenţa la putere a partiduluĭ liberal şi'ĭ grăbesc sfîrşitul cu o iuţeală de neînchipuit.

D-nu Stătescu, întocmaĭ ca ofticosul, a ţinut cu orĭ ce preţ ca toţĭ aceĭ carĭ'l înconjoară să guste îndată din pîinea şi să bea din apa bolnavuluĭ.

Microbiĭ'şĭ aŭ îndeplinit misiunea, boala molipsitoare nu iartă, şi sufletul călător, menit să aibă la guvern o existenţă foarte scurtă, a lucrat ast-fel în cît să nu plece singur.

Cînd va fi dus la Nizza de iarnă, d-nu Stătescu ţine ca toţĭ colegiĭ săĭ să fie şi eĭ duşĭ... pe copcă!

SCANDALURILE ŞCOLARE

Am vorbit deja despre numeroasele scandalurĭ şcolare de sub administraţia d-luĭ Poni şi de adevărata batjocură care se petrece cu examenele.

Iată un noŭ caz:

Pentru 20 Iunie, se publicase concursurĭ la Iaşĭ pentru catedre de limba germană şi limba franceză.

Numeroşiĭ concurenţĭ şi concurente pleacă din Bucureştĭ spre a lua parte la concurs, dar ajunşĭ acolo, li se răspunde că: *concursul s'a amînat pentru Octombrie*, de oare-ce nicĭ unul din profesoriĭ numiţĭ pentru a face parte din juriŭ, nu primeşte această misiune, fiind ocupaţĭ toţĭ cu examenele şi prea obosiţĭ!

Nu voim să ştim pînă la ce punct poate să fie justificată scuza profesorilor, dar ne întrebăm ce face d. Poni în capul departamentuluĭ instrucţiuneĭ publice?

A-şĭ petrece viaţa sub anteriul luĭ Parthenie şi papucul luĭ Timuş o fi o plăcută ocupaţie, dar altă menire are d-sa ca ministru.

E dator să ştie ce ocupaţiunĭ aŭ profesoriĭ şi dacă aceste ocupaţiunĭ sunt în realitate serioase, e dator să nu dea profesorilor misiunĭ pe carĭ nu le pot îndeplini.

Tinerii şi tinerele carĭ aŭ făcut drumul pînă la Iaşĭ şi s'aŭ dus să ia parte la concurs, sunt lipsiţĭ de mijloace, n'aŭ ca d. Poni nicĭ bilete de liber parcurs, nicĭ diurne la dispositie. Aceştĭ sărmanĭ tinerĭ carĭ se luptă spre a-şĭ asigura viitorul, aŭ cheltuit cu mare greutate 200 saŭ 300 de leĭ spre a merge la Iaşĭ.

Acolo li se răspunde: *Aţĭ venit de geaba, concursul s'a amînat, nu avem juriŭ. Intoarceţi-vă înapoĭ!*

Asemenea scuze sunt bune de dat; dar cine despăgubeşte pe aceştĭ tinerĭ de cheltuelile lor zadarnice şi carĭ ar trebui să cadă în sarcina ministruluĭ imbecil şi neprevăzător?

Dacă ne am găsi într'o ţară locuită de oamenĭ ceva maĭ puţin răbdătorĭ de cît Romînii, justiţia ar osîndi pe d. Poni să plătească tuturor concurenţilor banii pe carĭ aceştia i-aŭ risipit de prisos din cauza uneĭ administraţiunĭ păcătoase.

Cînd nu e cap, vaĭ de picioare, zice proverbul! Temeinicia acestuĭ proverb se constată zilnic la departamentul instrucţiuneĭ publice.

TORTURILE MITROPOLITULUI

Consfătuirea Poni-Stolojan.— Ticluirea adreseĭ.— Expedierea adreseĭ.— Executarea Torturilor. — Chilia Mitropolitului.— Pedeapsa. Perchisiţia.

Consfătuirea Poni-Stolojan

Raportîndu-se guvernuluĭ de către prefectul Dobrescu şi procurorul Hamangiu, cele petrecute cu ocasiunea pelerinajuluĭ de la Căldăruşanĭ, jesuitul Poni şi Naftalistul Stolojan, şef ad-interim al guvernuluĭ, s'aŭ consfătuit Lunĭ dimineaţa pentru a pedepsi cu asprime atitudinea ce a avut Mitropolitul Ghenadie. In acest scop aŭ hotărît ca la orele 2 p. m. dl. Poni să convoace în cabinetul săŭ de la Ministerul Cultelor pe episcopii Timuş şi Parthenie.

Ticluirea adreseĭ

După lungĭ deliberărĭ, prelaţii invocînd dreptul ce le acordă canoanele ca locotenenţĭ mitropolitanĭ, în ceea ce priveşte pedepsele ce se pot inflige călugărilor în interiorul monăstirilor, conving pe ambiĭ miniştri că cea maĭ bună măsură de luat în privinţa recalcitrantuluĭ Ghenadie este de a'l supune la regimul ordinar al tutulor monahilor.

Timuş ia condeiul în mînă, şi redacteaza atuncĭ faimoasa adresă prin care ordonă Stareţuluĭ Procopie să mute pe Mitropolitul Ghenadie în o chilie din interiorul mănăstireĭ, să 'l desbrace de hainele ce poartă, să'l oblige a purta rasa ordinară a tuturor călugărilor, şi a-l împedica chiar a mînca alt-ceva de cît hrana colegilor săĭ.

D. Moldoveanu, vestitul şef de biuroŭ, este apoĭ chemat spre a copia adresa pe curat şi în urmă trimes la Mitropolie pentru a'ĭ da numărul curent al cancelarieĭ.

In timpul absenţeĭ d-luĭ Moldoveanu, Timuş adresează şi o scrisoare personală Stareţuluĭ Procopie, în care 'ĭ dă detaliurĭ, asupra execuţiuneĭ celor prescrise în adresă şi a pedepselor ce va aplica I. P. S. Sale, în cas de cea maĭ mică nesupunere.

Expedierea adreseĭ

La reîntoarcerea luĭ Moldoveanu de la Mitropolie, i se remite adresa dinpreună cu scrisoarea şi i se recomandă ca Marţĭ la amiazĭ, cel maĭ tîrziŭ, să fie la Căldăruşanĭ, să asiste în persoană la executarea celor prescrise prin acel ordin şi la reîntoarcere să găsească pe d. Poni spre a'ĭ comunica resultatul.

In adevăr Marţĭ la orele 12½, Moldoveanu se scoboară din trăsură dinaintea mănăstireĭ Căldăruşanĭ, intră direct în apartamentul Stareţuluĭ Procopie, căruia îĭ remite adresa şi scrisoarea obligîndu-l să aducă la îndeplinire ordinele superioare. Aci începe sălbătăcia şi infamia Stareţuluĭ Procopie.

Executarea torurilor

Acest hain călugăr, intră în apartamentul I. P. S. Sale, 'l găseşte la masă, şi fără cea maĭ mică condescendenţă 'lu sonează să mănînce maĭ iute, să'şĭ strîngă pachetele şi să părăsească imediat apartamentul, spuindu-ĭ că s'a săturat de a'l găzdui în casa sa, şi că să se mute fără întîrziere în chilia de lîngă bucătăria mănăstireĭ.

Mitropolitul zărind pe Moldoveanu, înţelege imediat causele atitudineĭ luĭ Procopie, şi sculîndu-se pentru a se supune, e din nou apostrofat de către Procopie, care 'ĭ ordonă a lepăda hainele cu carĭ e îmbrăcat, ne maĭ fiind demn de a le purta, şi în acelaş timp 'ĭ aruncă o rasă murdară şi un potcapiŭ găurit, cu care 'ĭ impune a se îmbrăca imediat.

I. P. S. Sa se supune, şi apoĭ însoţit de stareţ, de Moldoveanu şi de fostul stareţ Pafnutie, pleacă la noul săŭ domiciliŭ.

Chilia Mitropolitului

Chilia în care va locui capul bisericeĭ e situată în incinta monastireĭ în dosul bisericeĭ, ast-fel că nicĭ o dată razele soareluĭ nu ajung pînă acolo. Maĭ mult de cît mică, joasă, umedă are ca mobilier un pat de scîndurĭ pe care e întinsă o rogojină, o masă de lemn în treĭ picioare, un scaun şi un dulap. Geamurile sunt sparte şi uşa nu se poate închide de tot.

Pedeapsa

Ajuns aci, I. P. S. Sa nu se putu împiedica de a-şĭ arăta mîhnirea. Stareţul Procopie consideră aceasta ca o greşală în faţa decisiuneĭ superioruluĭ săŭ, şi se vede, pentru a se recomanda bine în faţa luĭ Moldoveanu, pronunţă Inaltuluĭ Prelat cîte 50 mătaniĭ pe oră, şi cincĭ zile de post cu pîine şi apă şi 'ĭ zise:

Un singur lucru vă rămîne de făcut, să vă retrageţĭ din schima monahală, căcĭ alt-fel pedeapsa de astă-zĭ e încă blîndă pe lîngă ce vă aşteaptă; nu uitaţĭ că maĭ există şi başca în această monăstire.

Başca e o chilie subterană, care are ca mobilier o rogojină întinsă pe pămînt-chilie în care hrana este dată pedepsitu, luĭ prin o fereastră mică tăiată în uşa de intrare.

Perchisiţia

Instalat în această chilie, stareţul Procopie însoţit de Moldoveanu se reîntoarce la Stareţie, umblă prin dulapurile şi cuferile Mitropolituluĭ, în scop, de sigur, de a găsi actele compromiţătoare ce nu aŭ parvenit să le găsească la Mitropolia din Capitală, cercetărĭ zadarnice, căcĭ nu aŭ găsit nimic.

In numărul de mîine vom da amănunte asupra viziteĭ d-luĭ Gh. Mîrzescu, pe care imediat după întoarcerea luĭ Moldoveanu de la Căldăruşanĭ a fost să o facă Mitropolituluĭ Ghenadie, aducîndu-ĭ iar propunerĭ din partea guvernuluĭ.

MILIOANELE BOTOŞANILOR

Am criticat deja uşurinţa neertată cu care camerile liberale-naţionale aŭ încuviinţat împrumuturĭ comunale carĭ de carĭ maĭ fantastice, la o mulţime de oraşe şi maĭ marĭ şi maĭ micĭ din ţară. Fără nicĭ o cercetare despre urgenţa nevoilor, fără nicĭ o socoteală asupra mijloacelor comunelor carĭ se înfundau în datorĭ, fără nicĭ un control în privinţa sumelor cerute, într'un cuvînt fără nicĭ o grijă, fără nicĭ o milă pentru contribuabiliĭ carĭ cu sudoarea lor şi din pîinea lor aŭ s'astupe golul ce se va ivi după ce se va fi cheltuit ceea ce nu se putea, ceea ce nu trebuia, milioanele s'aŭ votat.

Am citat, între alte împrumuturĭ, acel de treĭ milioane încuviinţat urbeĭ Botoşanĭ.

Cu acest împrumut de treĭ milioane, batjocura e mult maĭ lată de cît o credeam. In adevăr, după propria oficială declaraţiune a primaruluĭ Botoşanilor, s'a înşelat buna credinţă a corpurilor legiuitoare, şi li s'a cerut,—cu sciinţă, şi premeditat — un împrumut îndoit de cît se cuvenea. Aducerea apeĭ a fost un prilej pentru a aduce milioane pe cale de credit, spre a se juca de-a baba oarba cu ele părinţiĭ liberalĭ-naţionalĭ aĭ oraşuluĭ Botoşanĭ. Mărturisirea se află consemnată în lung şi larg în «Monitorul Comunal» de Sîmbătă 1 Iunie, organ oficial al primărieĭ Botoşanĭ. Dar maĭ întîiŭ, iată textul legeĭ pentru autorisarea Botoşanilor de a se împrumuta cu treĭ milioane, text care zice clar şi categoric destinaţiunea anume care o vor avea baniĭ împrumutaţĭ:

Articol unic. — Comuna urbană Botoşanĭ este autorisată de a contracta un împrumut de 3,000.000 leĭ, plătibil în termen de 40 anĭ prin anuităţĭ, carĭ se vor înscrie între cheltuelile obligatoriĭ ale comuneĭ *spre a servi la plata cheltuelilor de alimentare a oraşuluĭ cu apă.*

(«Monitorul Oficial» No. 29 din 8 Maiŭ 1896).

Cuvintele de la urmă ale acesteĭ lege sunt de o precisiune ce nu maĭ sufere comentărĭ: **«spre a servi la plata cheltuel-lor de alimentare a oraşuluĭ cu apă».** Acest text e maĭ limpede de cît apa ce o vor aduce în Botoşanĭ.

Eĭ bine! Iată ce s'a mărturisit de primarul Botoşanilor, întrebat în şedinţa consiliuluĭ comunal de la 6 Maiŭ 1896 asupra acesteĭ cifre colosale de treĭ milioane. Reproducem textul «Monitoruluĭ Comunal» No. 6 din 1 Iunie 1896:

CONSILIUL COMUNEĬ BOTOŞANĬ
Şedinţa de la 9 Maiŭ 1896

Presidenţia d-luĭ Eduard Ulle, primarul comuneĭ.

D. Giurgea cere a se nota că fiind vorba de împrumutul de 3,000,000, d-sa a votat acest împrumut, insă cu scop de a se întrebuinţa nu numaĭ pentru aducerea apeĭ, ci şi la alte nevoĭ ale comuneĭ, ca d. e. clădirĭ de localurĭ, strade, etc.

D. Primar explică că *dacă a zis cum-că suma de 3,000,000 va fi numaĭ pentru cheltuelile aducereĭ apeĭ, aceasta s'a făcut pentru cuvîntul că alte studiĭ afară de studiul aducereĭ apeĭ nu sunt gata, şi deci nu se putea merge la Corpurile Legiuitoare ca să voteze legea împrumutuluĭ de cît numaĭ pentru lucrarea a căreia studiu se găseşte terminat. Adevărul este că aceste 3,000.000 au a servi maĭ la urmă şi la alte îmbunătăţirĭ. Aşĭ fi putut cere, continuă d. Primar, numaĭ pe jumătate din această sumă.*

Cu alte cuvinte: pentru aducerea apeĭ în Botoşanĭ, un milion şi jumătate era prea de ajuns; nu trebuiaŭ treĭ milioane. Dar domniĭ de la comună aŭ vrut să aibă treĭ milioane în lada primărieĭ, căcĭ la ce să maĭ fiĭ la putere dacă nu aĭ ceva milioane pentru a te bucura de putere?

Şi atuncĭ admiraţĭ meşteşugul. Fiind că alte lucrărĭ nu eraŭ studiate spre a justifica un împrumut maĭ mare, ce aŭ făcut? Aŭ încărcat cu un milion şi jumătate,—nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puţin— socotelile pentru aducerea apeĭ. Altminterĭ, zice d. primar, *«nu se putea merge la Corpurile Legiuitoare».*

Şi administraţiunea superioară a tăcut, pentru că administraţiunea superioară se interesează numaĭ de cestiunĭ de înaltă politică nu de acele de meschină gospodărie.

Şi camerele aŭ votat, pentru că aceste camere închid ochiĭ şi casă gura cînd trăesc, ca în sînul luĭ Avram, în sînul majorităţilor necontrolate şi nesupărate.

Şi iată cum Botoşaniĭ se găsesc astă-zĭ îndatoraţĭ cu treĭ milioane, cînd jumătate ar fi fost de ajuns.

Şi ce e frumos e că liberaliĭ-naţionalĭ cînd eraŭ în opoziţie se opuneaŭ violent la proiectele administraţiuneĭ conservatorilor pentru aducerea apeĭ.

ANTECEDENTELE LUI STOLOJAN

Un proces scandalos.—Furtul a 100.000 leĭ.—Jefuirea unuĭ minor.

Este o zicătoare: că *în ţara romînească nimenĭ nu se compromite.* Pe această credinţă probabil s'a basat d-l Anastase Stolojan cînd a debutat în viaţa politică şi cînd şi-a pus în gînd să ajungă singurul scop al vieţeĭ sale: *a parveni.* Pentru a *parveni* însă trebuea să devie bogat şi, *lipsit de orĭ-ce scrupule*, d-sa azĭ a ajuns din nimica şi milionar şi consilier al Regeluĭ, Ministru de Interne al Romînieĭ.

Asupra origineĭ avereĭ d-luĭ An. Stolojan ar fi mult de scris. Azĭ însă ceea ce ne propunem este a dezvălui origina numaĭ a o parte din acesteĭ milioane şi, în special, scopul aceste scrierĭ este a arăta colegilor săĭ din Minister, şi mareluĭ public, cum pe banca ministerială azĭ stă un om, care s'a făcut vinovat de captaţiunea socruluĭ săŭ Iulian Vrăbiescu, de răpirea avereĭ unuĭ minor şi de sustragerea a 100,000 leĭ din averea defunctuluĭ.

Toate cele ce vor urma sunt fapte scóse, fie din sentinţe judecătoreştĭ, fie din conclusiunele părţilor în proces, fie din depositiunile martorilor, ascultaţĭ la Tribunalul Ilfov, Secţia III, şi ele pot fi controlate de cititorĭ.

***

In anul 1891, Iulie 7, încetează din viaţă bogătaşul Iulian Vrăbiescu, lăsînd ca moştenitorĭ de sînge pe d-na Olga Stolojan, soţia actualuluĭ Ministru de Interne, şi pe minorul Romulus Vrăbiescu, născut din a doua căsătorie a defunctuluĭ cu d-na Alexandrina Vrăbiescu, născută Gh. Papadopol.

Bătrînul Iulian Vrăbiescu, cît timp a putut fi departe de influenţa rea făcătoare a luĭ Stolojan, 'şĭ iubea nevasta şi 'şĭ adora copilul. Ca o dovadă a afecţiuneĭ sale, el donează în anul 1887 fiuluĭ săŭ Romulus moşia Bădenĭ-Frăţileştĭ din judeţul Ialomiţa, dinpreună cu patru ochiurĭ de magazie pentru bucate din portul Brăila, renunţînd chiar şi la usufructul legal, pe care era în drept a'l percepe ca părinte al copiluluĭ.

Sub influenţa însă a luĭ Stolojan, cearta născu în căsnicia bătrînuluĭ şi încetul cu încetul el fu depărtat cu desăvîrşire de a fecţiunea care avea pentru tînăra sa soţie şi pentru copilul săŭ Romulus. Stolojan îşĭ vedea planurile realisate, de oare-ce bătrînul, o dată îndepărtat de familia sa, să putea uşor a'ĭ se capta voinţa, şi a-l decide prin mijloace indirecte să desmoştenească pe fiul săŭ, pe minorul Romulus. Dincе în ce îl atrage maĭ mult în casa sa, îl ţine ca pe palme, Stolojan îl asociază la diferite întreprinderĭ, îĭ captivează toată încrederea, pînă cînd bătrînul să hotărăşte chiar să se mute în casele ginerului săŭ, unde moare în ziua de 7 Iulie 1891.

Inainte de a închide ochiĭ el este ast-fel de ademenit şi de circonvenit în cît din testamentul luĭ reese ură contra copiluluĭ săŭ şi voinţa de a-l desmoşteni în mod indirect.

Ast-fel, el donează pe de o parte copiilor d-luĭ Stolojan o moşie din Rîmnicul-Sărat *Hănguleştĭ*, donaţiune care pentru orĭ şi cine cu bun simţ este o donaţiune făcută în mod deghisat, în paguba copiluluĭ Romulus Vrăbiescu. Pe de altă parte lasă prin testament tot d-neĭ Stolojan pe lîngă reserva sa de moştenire (a treia parte), şi partea sa disponibilă (altă treime), nelăsînd pentru fiul săŭ de cît ultima a treia parte. De remarcat însă este că bătrînul Vrăbiescu la moartea luĭ lasă ca avere imobilă nedonată *numaĭ o casă* din Brăila în valoare aproximativă de 100.000 leĭ. In colo moşia Hănguleştĭ era donată minorilor Stolojan, iar moşia Frăţileştĭ şi magaziile din Brăila minoruluĭ Romulus.

Acest din urmă era pus într'o posiţiune dificilă: orĭ renunţa la moştenire şi păstra donaţiunea, şi în acest caz tutricea legală, avînd în vedere atot puternicia d-luĭ Stolojan, putea să se teamă ca la un moment dat actul de donaţiune să fie anulat, şi atuncĭ perdea şi darul şi moştenirea, orĭ primea moştenire, şi aducînd darul la masa succesorală era în drept să se teamă că asupra acestuĭ dar va veni d-na Stolojan să 'şĭ ceară şi reserva d-sale şi quotitatea disponibilă, în cît partea minoruluĭ să rămînă aproape nulă, *sfîrşit la care de altminterĭ Anastase Stolojan, în lăcomia sa de banĭ, a şi ajuns cu prisosinţă.*

Tutricea a fost nevoită de frică să nu rişte totul să primească a doua soluţiune şi să accepte moştenirea sub beneficiu de inventar.

Odată hotărîrea fiind luată asupra acestuĭ punct, rămînea ca să se vadă ce parte se cuvenea fie-căruĭ din ceĭ doĭ moştenitorĭ şi pentru aceasta trebuia de făcut masa succesorală pentru calculul rezerveĭ şi al quotităţeĭ disponibile, evaluînd toate bunurile lăsate de defunct în momentul morţiĭ şi în acelaş timp adăogînd prin calcul valoarea bunurilor de carĭ defunctul dispusese prin donaţiunĭ între viĭ.

Pentru a mări partea soţieĭ sale, d. Stolojan avea nevoe ca moşia Frăţileştĭ donată minoruluĭ, să fie evaluată cît maĭ ri-

www.dacoromanica.ro

dicat, şi din potrivă evaluarea moşiei Hăngulești, donată fiilor săi, să se facă cât mai scăzută. In acest scop, *şi prin mijloace uşor de priceput*, experţii aŭ evaluat moşia Frăţileşti la 716,600 lei, (adică *160 lei pogonul în Ialomiţa)* pe cînd moşia Hăngulești a fost evaluată 292,000 lei, (adică *170 lei pogonul în judeţul Rîmnicu-Sărat)*. Asupra evaluărei acestei ultime moşii găsim în dosarul causei *urme de incorectitudinea d-luĭ Stolojan. In adevĕr partea adversă a putut pune mîna pe o telegramă a avocatuluĭ d-luĭ Stolojan către Grefierul Tribunaluluĭ din Rîmnicu-Sărat, în care i se dădea instrucţiunĭ asupra expertizeĭ.* In această privinţă iată ce citim în conclusiunile d-lor avocaţĭ C. Boerescu şi M. Antonescu, apărătorii minoruluĭ Vrăbiescu.

«Tribunalul credem că-şĭ va da seamă la «ce causă trebue atribuită această experti-«ză, observînd telegrama No. 2634, adre-«sată de avocatul d-luĭ Stolojan către gre-«fier, prin care i se zicea *că experţii «să nu iscălească raportul, saŭ dacă l'aŭ «iscălit să nu'l depună în Tribunal.*—Pro-«cedura dezvălită prin această telegramă «nu se potriveşte de loc cu atitudinea unuĭ «litigant care aşteaptă rezultatul expertizei «de la opiniunea conştiinţiĭ şi nepărtinirea «experţilor»

Şi atît de adevărat este că aceste manopere aŭ fost reale, o dovedeşte însuşi sentinţa Tribunaluluĭ de Ilfov, secţia III, care evaluează moşia Frăţileşti la 523,947 lei; şi chiar din decisia Curţiĭ era favorabilă d-luĭ Stolojan care o evaluează la 650,000 lei, iar valoarea moşiei Hăngulești o fixează la 350,000 lei.

Să vede dar lămurit de ce *oneste mijloace* bogataşul Anastase Stolojan, azĭ Ministru de interne, s'a servit pentru a despoia de averea luĭ un minor neapărat de cît de o femeie—mama luĭ.

***

Din dosarul succesiuneĭ reese însă şi alt fapt mult mai grav.

Stolojan este acuzat că a jefuit pe reposat, fie înaintea morţiĭ, fie după moartea sa, cu 100,000 lei.

Acusarea a fost adusă în plin Tribunal de către d-l Nicolae Vrăbiescu, nepot al reposatuluĭ, care îndelung timp a fost avocatul şi omul de afaceri al luĭ Iulian Vrăbiescu.

Pentru mai multă lumină reproducem chiar propriile cuvinte ale d-lor C. Boerescu şi M. Antonescu, din conclusiunele scrise de la Tribunal:

«Această relevare e de o mare impor-«tanţă, fiind făcută de o persoană ca d. Ni-«colae Vrăbiescu, care era în posiţiune să «cunoască de aproape daraverile defunctuluĭ, «atît din cauza calităţeĭ sale de rudă apro-«piată, cît mai cu seamă că a fost avocatul «şi consilierul intim al defunctuluĭ mai multă «vreme, şi chiar în ultima epocă a vieţeĭ «luĭ».

Tribunalul a făcut o instrucţiune minuţioasă asupra acesteĭ chestiunĭ, şi din această instrucţiune s'a constatat un lucru care nu se poate tăgădui de nimenĭ: că la 15 Iunie 1891, defunctul a vîndut bonurĭ la Casa Zerlendi pentru 100.000 leĭ, şi aceştĭ banĭ au fost aduşĭ defunctuluĭ în casă la d. Stolojan, unde locuia de cît-va timp; de atuncĭ şi pînă la 7 Iulie defunctul, care era grav bolnav, n'a maĭ eşit din casă de cît pentru a merge la Cîmpu-Lung, împreună cu fiica sa, de unde s'a întors iarăşĭ împreună, după scurt timp boala agravîndu-se şi maĭ mult, şi la 7 Iulie, 1891 a şi încetat din viaţă tot în casa d-luĭ Stolojan. — Aceştĭ banĭ nu s'aŭ găsit la facerea inventaruluĭ.—Ce s'aŭ făcut? pe ce s'aŭ cheltuit? Stolojan, pentru a explica negăsirea acestor 100.000 leĭ, a afirmat că în ultimele zile defunctul fusese cuprins de un fel de manie de a face liberalităţĭ, *de a mărita fete sărace! Aceste alegaţiunĭ însă nu le a sprijinit pe nicĭ un fapt, nu a arătat o foaie de zestre, nu a propus un martor, căre să spuie aşa ceva.* — Din cercetarea cu martorĭ rezultă grave presumpţiunĭ carĭ militează în favoarea declaraţiunilor făcute de d. Nicolae Vrăbiescu.

Asupra acestuĭ fapt foarte grav tribunalul a admis proba testimonială. — S'aŭ ascultat în special treĭ martorĭ, din depositiunile cărora reese în mod clar că Julian Vrăbiescu a intrat în casa luĭ Stolojan cu 155.000 leĭ, şi că la moartea luĭ nu s'aŭ găsit de cît 40.000 leĭ în scrisurĭ funciare Rurale.

Maĭ mult încă, D. Nicolae Vrăbiescu se pretindea forte a dovedi că cu această sută de miĭ de le, *sustrasă moştenireĭ*, d. Stolojan a plătit datoriile moşieĭ sale Hereşti. — Pe cînd înainte de moartea luĭ Julian Vrăbiescu, d. Stolojan era ameninţat de Banca Romîncĭ cu sequestru pentru neplata datoriilor sale, *imediat după moartea socruluĭ săŭ, el se liberează de aceste datorii. Datele corespund perfect*, şi mărturia martoruluĭ Mateĭ Corbescu, deşi foarte părtinitoare pentru d. Stolojan, totuşĭ lasă să reiasă ceea ce voia să dovedească d. Nicolae Vrăbiescu.

Dacă mărturisirea d-luĭ Corbescu este prea vagă pentru a aduce o serioasă bănuială, depositiunile martorilor Ch. Zerlendi, Dum. Hurmuzi, şi Ghiţă Ionescu sunt sdrobitoare pentru onoarea d-luĭ Stolojan.

Pentru a nu le trunchia, le vom reproduce *in extenso* la un moment dat, în stilul rece al Tribunaluluĭ, dar din care *reese această dramă teribilă a lăcomieĭ, ginerile pîndind ca bătrînul să închidă ochiĭ, şi cu privirile aţintite spre acela care nu maĭ poate vedea, tiptil, cu inima bătînd tare, mergînd să-l jefuească.*

Mortul însă era de-a binele încetat din viaţă, şi acum el nu maĭ poate să ceară actualuluĭ Ministru socotelele de această jefuire.—*Julian Vrăbiescu nu maĭ e în stare să ia de piept pe acest* **Rocambole** *de pe banca ministerială şi să 'l ţintuiască pe banca corecţională.*—De altminterea şi buna făcătoare prescripţie de 5 anĭ de zile să apropie în curînd, *şi Anastase Stolojan, bogat, cinstit, va şti să uite teribilele momente cînd a furat pe mort, şi neplăcutele momente cînd a fost infierat la Tribunal de d. Gh. Danielopol, avocatul d-luĭ N. Vrăbiescu, şi de d-niĭ C. Boerescu şi M. Antonescu, apărătoriĭ minoruluĭ Romulus Vrăbiescu.*

***

Din depositiunile martorilor reese că la 25 Aprilie 1891 Iulian Vrăbiescu ridicase de la Casa Zerlendi 155,000 leĭ. Din aceştĭ banĭ a dat în păstrarea d-luĭ Stolojan 40,000 leĭ cu o chitanţă, iar restul, şi în special suma de 100,000 leĭ în scrisurĭ, cumpărate de d. Hurmuz, nu s'aŭ maĭ găsit la moartea luĭ. Aceste scrisurĭ însă s'aŭ cumpărat la *15 Iunie 1891* şi Iulian Vrăbiescu a murit la *7 Iulie 1891*, adică după 19 zile. In tot acest restimp el, fiind grav bolnav, *nu a eşit din casă* de cît o dată la Cîmpu-Lung, unde a plecat întovărăşit de d-nu Stolojan şi de servitorul săŭ Ghiţă Ionescu, şi de unde s'a întors peste 6 zile pentru a muri tot în casa luĭ Stolojan. In restimpul boaleĭ, actualul Ministru de interne ţinea pe feciorul luĭ socru săŭ, cu şampanio şi cognac de la Capşa, şi îl promite 2,000 leĭ.

Cine a pus mîna pe aceştĭ 100,000 leĭ? Curtea de Apel are un *considerant teribil* pentru Stolojan, considerant care 'l susţine ca funia pe un spînzurat. In adevăr, Curtea ne spune că aceştĭ banĭ s'aŭ sustras, dar stă la îndoială ca să spună cine este autorul. D. Stolojan? Ghiţă Ionescu, saŭ alt cine va? şi din aceste indiciĭ d-nu Stolojan scapă de obligaţiunea să restitue, şi a pierde în folosul minoruluĭ, această sută de miĭ leĭ.

Iată în adevăr ce spune Curtea:

«Asupra valorilor de 140 saŭ 150 de miĭ «leĭ, ce se susţine că s'aŭ sustras de Stolo-«jan, nu se vede dovada că în adevĕr d-l «Stolojan personal va fi autorul sustracţiu-«neĭ; aşa că putînd să fie d-l Stolojan, pu-«tînd şi acel Ghiţă Ionescu, feciorul intim «al defunctuluĭ, saŭ chiar o slugă din casă, «nimic nu autorisează pe părţĭ şi pe justi-«ţie să pue în greutatea d-luĭ Stolojan «această împrejurare, ast-fel că Tribunalul «bine a apreciat asupra acestuĭ punct».

S'ar putea însă concepe un singur moment că Ghiţă Ionescu saŭ altă slugă ar fi luat aceştĭ banĭ? **Incontestabil că nu**, de oare-ce Stolojan ştiea că răposatul, *cu 19 zile înainte de a muri*, a adus în casa lor 155,000 leĭ din carĭ eĭ nu aveaŭ în mînă decît 40,000 leĭ şi aşa fiind eraŭ în drept să bănuiască că s'aŭ sustras. — *El însă n'a avisat Parchetul, şi nicĭ o dată nu a dat vină pe nimenĭ, acĭ a căutat tot-d'a-una să explice că aceştĭ banĭ aŭ fost cheltuiţĭ de bătrîn în acest scurt timp de 19 zile.* — Orĭ-cine a cunoscut pe Iulian Vrăbiescu, ştie că nu era dărnicia personificată; că din potrivă era foarte econom, şi că în casa luĭ Stolojan nu avea pe ce cheltui într'un timp aşa de scurt 100,000 leĭ.— Dacă justiţia nu s'a putut convinge de această sustragere e că era greŭ ca deliquenţiĭ să fie prinşĭ asupra faptuluĭ. Curtea, în suverana sa apreciere. nu a putut să'şĭ ia răspundere, să înfiereze pe un om cu epitetul de hoţ.—*Faptul însă Curtea de Apel nu l'a negat* şi din tot acest complex de doveḑĭ orĭ-cine poate trage conlusia şi siguranţa că bătrînul Iulian Vrăbiescu, sequestrat în toată puterea cuvîntuluĭ în casa ginereluĭ săŭ, a fost jefuit de 100,000 leĭ, a fost silit să facă o donaţiune deghizată d-neĭ Stolojan prin fiĭ d-sale, şi constrâns să facă un testament prin care aproape se desmoşteneşte un ·opil minor, fără protecţiune şi fără de ajutor.

Graţie tutulor acestor operaţiunĭ, d. Stolojan a ajuns ca din moştenirea socruluĭ săŭ de aproape un milion (961, 131 leĭ) să capete pentru soţia sa 320,000 leĭ, pentru copiĭ săĭ încă 320.000 leĭ (moşia Hăngulești) plus 100,000 leĭ misterioşĭ banĭ, intraţĭ în casa Stolojan, dar nicĭ o da ă eşiţĭ la iveală. Adunînd aceste sume reese că 740,000 de leĭ cad în partea gospodărieĭ Stolojan, pe cînd minoruluĭ Romulus Vrăbiescu nu-ĭ rămîne de cît treimea de 320,000 leĭ.

Procesul este isprăvit, dar împarţeala proprie zisă nu e făcută. Ne închipuim cu ce groază se gîndeşte biată tutricea legală—mama minoruluĭ—la toate manoperile carĭ va trebui să le înlăture, la toate asalturile pe carĭ Stolojan, azĭ ministru, le va da tuturora *ca să răpească şi din puţinul care a rămas nerăpit.*

Fi-va însă că pînă la urma urmeĭ, nedreptatea să triumfe, iar dreptatea să fie batjocorită de ceĭ marĭ şi puternicĭ?

Ne oprim acĭ, de oare-ce cititorul este pe deplin edificat.

Omul care a făcut tóte acestea este azĭ în culmea vieţeĭ sale politice.—Are şi avere şi onorurile.— Cum însă *şi unele şi altele sunt bazate pe fapte ignobile*, nu'l vor face fericit.

Orĭ-şi ce s'ar zice, există în ţară o opiniune publică, care judecă şi care cîntăreşte. Ea ştie să deosebească pe aceĭ carĭ trăesc cu cinste şi să jertfesc pentru ţară, de aceĭ carĭ fac ca ţara să trăească pentru dînşiĭ, şi carĭ nu se daŭ înlăturĭ de la orĭ şi ce infamie, pentru a deveni bogaţĭ şi puternicĭ. Dintre oamenii aceştia este şi Anastase Stolojan, şi opiniunea publică care o dată îl botezase cu numele *Naftalină*, de astă dată îl va înfiera cu titlul de *jefuitor de morţĭ şi hrăpitor de averĭ ale minorilor.*

ESCURSIUNEA STUDENTILOR ÎN LITERE

27 şi 28 Iunie

A patra escursiune ştiinţifică a studenţilor în litere, sub conducerea d-luĭ Gr. G. Tocilescu, a fost fixată pentru ziua de 27 Iunie a. c. şi cu destinaţia la Adam-Klissi.

Am pornit din Bucureştĭ Miercurĭ seara la 11 şi 25 minute; cu toţiĭ în număr de vr'o optzecĭ şi patru, printre carĭ şi treĭ domnişoare studente.

La o haltă numită Rosetti, s'a întîmplat un accident. Macagiul somnoros, orĭ maĭ ştiŭ eŭ de ce, a uitat să deschiză linia pe care trebuia să meargă acceleratul nostru, aşa că am fost nevoiţĭ să ne oprim vr'o cincĭ minute în mijlocul cîmpuluĭ, după ce ne vestise printr'un şuerat prelung care a făcut să tresară pe toţĭ somnoroşiĭ colegĭ.

La Brăila am sosit la 5 ore fără cincĭ minute. Ajutorul de primar d. Badenski, deputatul Vasilescu, poliţaiul şi alţĭ cetăţenĭ ne aŭ primit în gară, în sunetul muzicei, care ne-a precedat pînă în centrul oraşuluĭ, în faţa caseĭ Ralli, unde ni s'a servit cafeaua.

Impreună cu d. Tocilescu, am vizitat docurile şi Uzina cea mare din port, precum şi palatul administrativ. Ni se destinase şalupa *Siret*, dar fiind prea mică, ni s'a pus la dispoziţie vaporul *Mon Plaisir*, un vas elegant şi uşor.

Pe la 10 a. m. am plecat, cu *Mon Plaisir*, la Măcin, avînd pe bord şi pe dl. ajutor de primar, precum şi pe directorul liceuluĭ real, dl. Atanasie Petrescu.

După o oră de plutire pe întinsul mişcător al Dunărĭi, supt un cer senin, am ajuns la Măcin.

Acolo autorităţile locale ne aşteptaŭ la debarcader. Se formase un arc de frunziş, pe care se afla o inscripţie: «*Salve! Virtus Romana rediviva*». Am început să urcăm şoseaua aşternută cu piatră colţurată, şi am ajuns în oraş.

Supt un umbrar verde, ni s'a servit o masă din cele maĭ abundente, şi din cele maĭ gustoase. Avîndu-se în vedere starea economică a Măcinuluĭ, aŭ făcut oamenii maĭ mult de cît li se putea cere şi le creştea inima văzîndu-ne mulţumiţĭ. Cu ce dragoste, cu ce bună voinţă, cu ce zel ne servea, ne vom aduce pururĭ aminte.

La masă, s'aŭ ridicat maĭ multe toasturĭ. Cel d'întîiŭ, d. Badenski, ajutor de primar al Brăileĭ, închină un pahar în sănătatea neobositului şi ilustruluĭ nostru profesor, la care răspunse d-l Tocilescu.

Cuvîntarea d-luĭ Tocilescu, a fost maĭ mult de cît un toast, a fost un discurs improvizat cu acea măestrie de care este fermecat or-cine a avut fericitul prilej să auză fraza plină, clară şi bogată, cuvintele pe carĭ ţi le asvîrlă drept în inimă, tot darul oratoric, care face pe d-l Tocilescu atît de mult iubit şi ascultat de studenţĭ.

D-l Tocilescu mulţumeşte studenţilor pentru această a patra ḑi fericită din existenţa sa de «dascăl» cum se numeşte; arată cum tot-d'a-una a căutat să transmită ştiinţa cît maĭ mult prin intimitate, lăsînd la o-parte toată pedanteria, şi «pozele» magiştrilor *de catedră*.

Mulţumeşte apoĭ urmaşilor vechilor cetăţenĭ aĭ *Rubiumuluĭ* roman, pe ruinele căruia s'a ridicat Măcinul. Asemenea şi d-luĭ Badenski, representantul brăilenilor. Vorbeşte apoĭ despre un document descoperit de domnia sa şi în care cetatea Brăileĭ dojenea şi povăţuia înţelepţeşte pe Ştefan cel mare, domnul Moldoveĭ.

S'aŭ maĭ ridicat toaste de către d-ra Aurelia Paraschivescu, studentă, în onoarea *femeieĭ romîne*; apoĭ studenţiĭ Scriban, Bălănescu, Demetrescu, etc. Pe la două ne-am ridicat de la masă şi am pornit la debarcader, ajungînd la un loc oare-care pe drum, d-l Tocilescu ne arată o movilă, despre care ne spuse că e decis să întreprindă la iarnă săpăturĭ, carĭ după domnia-sa, ar ascunde un castru roman aşa cum a fost şi la Igliţa. Neobositul profesor îşĭ întemeiază aceste speranţe pe o lespede de piatră pe care a găsit-o în acel loc, şi în care se vorbea despre cohorta *prima apolinaris*, adică despre o legiune ce şi-ar fi avut lagărul la *Rubium* (Măcinul de adi).

La orele 3 după amiază am plecat la Igliţa cu *Mon Plaisir* şi cu *Siretul* care venise în acea vreme. Ne-am dus, dimpreună cu d-l Gr. Tocilescu, la cetate, adică la locul unde s'a descoperit lagărul uneĭ legiunĭ romane.

Localitatea este dincolo de o vale adîncă, pe un deluşor în apropiere de braţele Dunărĭi, şi la adăpostul unor dealurĭ înalte şi sterpe. Ajunşĭ la cetate, d. Tocilescu ne-a făcut într'o cuvîntare splendidă, istoricul lagărului, şi ne-a arătat aranjarea luĭ. Rezumatul cuvîntăriĭ este acesta: Se ştie marea importanţă pe care Romanii o dădeaŭ lagărelor; un general se lăsa maĭ bine să fie bătut cum a făcut Paul Emil, de cît să se lupte înainte de a 'şĭ fi construit lagărul. Poziţiile cele maĭ strategice, alese cu o dibăcie cum numaĭ Romanii o aveaŭ, eraŭ consacrate acestuĭ scop. Această poziţie unde s'a întemeiat lagărul din Thaesmis era izbitor de strategică, şi nu putea să fie trecută cu vederea de Romanĭ. Toate braţele acelea ale Dunărĭi iarna se transforma într'un pod de ghiaţă, pe care Sarmaţiĭ şi cele-l'alte popoare barbare făceaŭ dese incursiĭ în Moesia inferioară (Dobrogea). Despre aceste invaziunĭ ne face pomenire Ovid, şi numeroase inscripţiĭ.

Romanii aŭ adus *legiunea a V-a macedonică*, apoĭ *prima italica*, al căruĭ lagăr se vede pe o înălţime apropiată. Săpăturile carĭ s'aŭ făcut aicĭ aŭ fost executate într'un mod cu totul nesistematic şi dăunător ştiinţeĭ. Ast-fel pe la 1860 un oare-care Desiré More a cumpărat terenul şi a deschis o carieră de piatră; cele maĭ multe inscripţiĭ s'aŭ pierdut ast-fel. Peste cîţĭ-va anĭ, fiind Engelhardt în comisia de navigaţie, a văzut inscripţiile şi a comunicat luĭ Mommsen, marele istoric şi arheolog german. Prin intervervenţia luĭ Napoleon, guvernul otoman a interzis luĭ More săpăturile şi a permis trimişilor francezĭ *Boissière* şi pictorul *Baudry*, să studieze terenul.

Inscripţiile găsite sunt foarte numeroase Biblioteca naţională din Paris posedă 70 de pietre, iar la muzeul nostru, se află peste 30 de inscripţiĭ pe carĭ d. Tocilescu le-a găsit în Galaţĭ, servind drept pietre de pavaj, fie în deosebite localităţĭ într'o aceeaşĭ întrebuinţare. Descoperirea din Igliţa a făcut mare vîlvă în lumea cultă a Europeĭ.

Lagărul întemeiat de Romanĭ, maĭ tîrziu a fost cuprins de barbarĭ, foarte probabil de Atila, carĭ dărîmînd cele două oraşe din apropiere *Troesmis* şi *Beroe* aŭ luat mare mulţime de pietre din aceste oraşe spre a întări lagărele. Ast-fel se bănueşte cum de se află în săpăturĭ inscripţiĭ din acele două oraşe.

Un plan al Castruluĭ din Troesmis se află alcătuit de pictorul Baudry, dar este cu totul lipsit de verosimilitate, imaginaţia a jucat un foarte mare rol la întocmire.

După această cuvîntare, d. Tocilescu ne a arătat modul cum era construit castrul.

In urmă ne am scoborît la ţărmul Dunărĭi şi parte pe *Siret*, parte pe *Mon Plaisir*, ne am îmbărcat pentru Galaţĭ.

Pe drum, cerul ne a blagoslovit cu cîteva rîndurĭ de stropielĭ. Un accident aproape de Brăila. O luntre în care se afla un sergent de gardişti ne vesteşte că autorităţile Galaţuluĭ ne aşteaptă la Brăila, cu un vapor al lor; ne am îndreptat spre Brăila, dar sosiţĭ în port ni se vesteşte plecarea vaporuluĭ Galăţean care ne a aşteptat. Eraŭ ceasurile trecute de opt şi jumătate. Am plecat şi am fost primiţĭ de prefect, primar şi d. V. A. Urechiă şi alţĭ fruntaşĭ aĭ Galaţuluĭ, cu muzica în frunte.

Ni s'a destinat şcoala normală ca locul unde vom lua masa, de-a lungul drumuluĭ muzica a cîntat în continuŭ.

In sala cea mare a dormitoruluĭ şcoaleĭ normale, eraŭ întinse treĭ mese lungĭ, elegant şi bogat împodobite.

D. Mardan, directorul şcoaleĭ, a fost de o amabilitate ne maĭ pomenită, studenţiĭ îĭ vor fi de a pururea mulţumitorĭ pentru delicateţea şi strădania pusă.

S'aŭ ridicat toasturĭ de către d. V. A. Urechiă, care spune că Gălăţenii aŭ aşteptat cu atîta nerăbdare pe studenţĭ, pentru că văd în eĭ «o domnie nouă», şi de aceea oraşul a săltat de bucurie. D. Tocilescu mulţumeşte Gălăţenilor, cu admirabilul d sale dar de improvizare şi cu *umorul* acela captivant; apoĭ aŭ vorbit d. primar, prefect, şi studenţiĭ Bălănescu şi Chelaru.

Am fost înquartiraţĭ pe la otelurĭ.

A doua zi, Vinerĭ, la opt ore dimineaţa ni s'a servit cafeaua în grădina centrală, după care studentul Aurel Mircea a zis cîte-va cuvinte în faţa bustuluĭ luĭ Kogălniceanu. Am vizitat apoĭ Biblioteca donată de d. Urechiă.

De la Bibliotecă am mers la grădina mare, lîngă care se întinde seninul de apă al Braţeluluĭ abia de prins cu ochiĭ.

La 11 ore s'a servit masa tot la şcoala normală; iar la orele 1 pornim cu vaporul spre Marea-Neagră.

Al. Antmireanu
student

INFORMAŢIĬ

Hoţiile din Galaţĭ aŭ fost acoperite complect cu muşamaua colectivistă.

Cu toate acestea guvernul se află din noŭ în mare încurcătură, de oarece consilierul comunal d. Sava Petroiŭ, nevroind să fie solidar cu Malaxa şi-a trimis alaltăerĭ telegrafic demisiunea.

Astfel, din 15 consilierĭ comunalĭ aŭ maĭ rămas şeapte credincioşĭ luĭ Malaxa.

Disolvarea consiliuluĭ se impune şi se crede că pe la finele acesteĭ săptămînĭ se va numi comisiunea interimară.

Contrar ştirilor tendenţioase răspîndite de unele ziare, suntem în măsură de a şti, că I. P. S. Sa Mitropolitul Primat nu va pleca în străinătate.

Deşi guvernul doreşte şi acum ca înaltul Prelat să plece din ţară, totuşi dorinţa-i nu se va realiza.

D. general I. Lahovari s'a stabilit pe timpul veriĭ la Sinaia.

FOIŢA ZIARULUĬ «EPOCA»

17)

LOUIS JACCOLLIOT

MÂNCATORIĬ DE FOC

PARTEA I

Vroind să afle ce anume urmăresc aceĭ bătătorĭ de tufişurĭ, Wiligo a lăsat prizonierul în paza tovarăşilor săĭ şi furişîndu-se printre erburile înalte din acele locurĭ el a putut să se apropie de bandiţĭ ca să audă una din conversaţiunile lor secrete.

Cît de mare fu surprinderea luĭ auzind că aceştĭ pungaşĭ eraŭ în urmărirea fratelui săŭ Tidana, şi hotărîţĭ să 'l asasineze pe el şi pe tovarăşiĭ luĭ, după ce urmărindu-l vor descoperi locul unde merge el, loc care după cît înţelesese conţinea o mare comoară. In toată graba atuncĭ el se întoarse la ceĭ doĭ luptătorĭ carĭ ţineaŭ prizonierul şi se puse cu tot dinadinsul de a căuta pe Tidana. După ce se consultară între eĭ, se urcă în vîrful unuĭ enorm eucaliptus, care avea o înălţime de peste 100 de metri şi de unde predomina întreaga localitate. Cu toate precauţiunile ce luase, carĭ nu puteaŭ să înşele instinctul luĭ de sălbatec, el văzu departe în direcţiunea fluviuluĭ un punct al orizontuluĭ maĭ întunecos de cît restul cerului, şi conchise că acel punct era întunecat de fumul vre unuĭ conac, al luĭ Tidana de sigur; el aşteptă noaptea pentru a se pune pe lucru şi apropiindu-se imită cîntecul bufniţeĭ pentru a atrage atenţiunea fratelui săŭ.

Această ştire nu mică de loc pe Canadian, el se aştepta chiar. După ce mulţumi fratelui săŭ adoptiv de curajul şi devotamentul luĭ, îl întrebă ce luptătorĭ are el şi unde i-a lăsat.

— Am pe tineriĭ Koanook şi Nirooba, răspunse Wiligo; eĭ aştept maĭ la vale pe rîŭ ca să le daŭ semnalul să se apropie.

— Bine, chiamă-ĭ aci, sunt curios să văd şi să întreb pe prizonierul vostru.

Australianul tăie văzduhul cu douĕ sunete stridente, ca şi sunetul de trîmbiţă, şi aşteptă. Acelaş sunet se auzi cîte-va minute maĭ tîrziŭ; indigeniĭ auziseră şi trebuiaŭ să vie dintr'un moment într'altul.

In cîte-va cuvinte Canadianul puse pe tovarăşiĭ săĭ în curent asupra situaţiuneĭ: intervenţiunea Nagarnookilor îĭ scăpare, căcĭ cum era să poată lupta în contra a douĕ zecĭ de inşĭ armaţĭ şi decişĭ a face orĭ-ce? După o scurtă deliberare eĭ convenră să meargă în marş forţat pînă la Nagarnooki, de unde să ia vre-o 12 luptătorĭ din ceĭ maĭ voinicĭ şi curagioşĭ, cu carĭ la trebuinţă să poată susţine lupta şi să caute prin toate mijloacele să deruteze pe bandiţĭ, de oare-ce era imperios necesar ca eĭ să nu afle despre locul cu aur, schimbarea drumuluĭ pentru cîte-va zile era necesară, pentru ca să rătacească pe aceĭ carĭ îĭ urmăreaŭ şi să se întoarcă pe calea adevărată cînd vor fi sigurĭ că s'aŭ desfăcut de bandiţĭ.

In acest moment ceĭ doĭ luptătorĭ aĭ luĭ Wiligo sosiră cu prizonierul lor. Eĭ nu înaintaseră de cît cu cea maĭ mare prudenţă, temîndu-se de sentinelele ce bătătoriĭ de tufişurĭ puteaŭ să aibă răspîndite în localitate. Şi ca dovadă că eĭ eraŭ bine încunoscîinţaţĭ, e faptul că se opriseră la o depărtare de cincĭ kilometri, lucru pe care nu l'ar fi făcut dacă n'ar fi ştiut că Dick poposeşte pentru două zile pe malul Red-Riverului.

Ideea Canadianuluĭ pe care a împărtăşit'o şi Wiligo a fost ca să aibă la îndămînă doĭ saŭ treĭ din indigeni carĭ să fie însărcinaţĭ cu spionagiul trupeĭ bandiţilor, căcĭ nicĭ unul dintre eĭ n'ar fi îndrăznit ca să se apropie de conacul Canadianuluĭ şi de carabina luĭ. Luna, în toată splendoarea eĭ răspîndea o lumină puternică asupra miceĭ tabere a celor treĭ tovarăşĭ. E greŭ să-şĭ închipuiască un European, splendoarea razelor bogate ce astrul nopţeĭ răspîndeşte în aceste locurĭ; se puteaŭ distinge cele maĭ micĭ obiecte cu aceeaşĭ preciziune ca şi în timpul zileĭ. Wiligo porunci luĭ Koanook şi luĭ Nirooba de a merge să facă de sentinelă la cincĭ sute de metri maĭ departe, spunîndu-le în acelaş timp de a veni să dea de veste la cel maĭ mic zgomot suspect; după aceasta eĭ se ocupară de prizonierul lor, căruia pentru maĭ multă siguranţă îĭ legară ochiĭ.

Acest obiceiŭ de a lega la ochĭ pe prizonieriĭ bănuiţĭ de spionagiu este foarte răspîndit în toate triburile australiene; de multe orĭ chiar, cînd n'aŭ la îndămînă ceva cu care să-ĭ lege, le scoate ochiĭ pe loc. O legendă spune că un trib a fost cu totul distrus din cauză că un spion care fusese eliberat dupe resboĭ, a condus dupe cît-va timp trupele sale pînă în satul de reşedinţă al tribuluĭ inamic şi aŭ masacrat pe toţĭ locuitoriĭ surprinşĭ astfel fără de veste şi fără să se poată apăra.

Rigoarea cu carĭ sunt trataţĭ spioniĭ nu va maĭ surprinde pe nimenĭ, dupe ce vor afla că pentru acest serviciŭ nu se angajaŭ de cît ceĭ maĭ marĭ criminalĭ, condamnaţĭ la moarte şi că nicĭ unul din adevăraţiĭ luptătorĭ nu ar fi primit această însărcinare, cu mult maĭ despreţuită în Australia de cît în Europa.

Din porunca Canadianuluĭ, Wiligo aduse atuncĭ prizonierul şi'l aşeză în partea cea maĭ luminoasă a conaculuĭ.

— Scoate-ĭ banda de la ochĭ şi dezleagă-l, porunci Dick.

— Nu crezĭ frate că ar fi oare care pericol făcînd acest lucru, replică Wiligo?

— Nu înţeleg ce vreĭ să spuĭ.

— Cînd l'am prins zbiera maĭ tare ca un tigru rănit, dacă ar reîncepe acum, nu crezĭ că ar putea să fie auzit de ceĭ l'alţĭ bandiţĭ carĭ să năvălească asupra noastră?

— Aĭ dreptate; dar am un mijloc de a evita acest lucru; scoate-ĭ maĭ întîĭ legătura de la ochĭ.

Pretinsul spion, care nu putea nicĭ să vadă nicĭ să vorbească, se svîrcolea cu cea maĭ mare nelinişte de cînd auzise în jurul luĭ glasurĭ europeneştĭ. Fără ca să-l priveştĭ mult timp, puteaĭ să-ĭ recunoştĭ imediat naţionalitatea: era îmbrăcat într'un costum complect de materie groasă gălbue, foarte solidă de fabricaţiune engleză, costum obicinuit escursioniştilor şi agenţilor carĭ vînd cărţĭ religioase prin toată lumea. In adevăr, buzunarele luĭ eraŭ pline cu diferite broşurĭ, pe carĭ Nagarnooki nu îndrăznise să le ia, crezînd că sunt lucrurĭ destinate fermecătoriilor, pe carĭ le întrebuinţează scamatoriĭ europenĭ. Pe cap purta pălăria legendară garnisită cu un tulpan verde. Figura-ĭ era împodobită cu două imense favorite bălane, carĭ arătaŭ în deajuns ţara în care văzuse lumina zileĭ; el n'avea nicĭ o armă, şi cînd l'aŭ întîlnit idigeniĭ, el avea în mînă un singr baston avînd la un capăt un ciocan de mineralogist şi o mică tablă atîrnată după gît cu o curea complecta tot armamentul.

— Trebue să fie vre un predicator al societăţeĭ evangelice din Londra zise Olivier rîzînd.

Mi se pare că Nagarnooki ne a încurcat într'o afacere grea; nenorocitul ăsta, în circumstanţele în carĭ ne găsim nu este de cît un mare pericol pentru noĭ; în tot cazul trebue să-l facem să nu ţipe.

Wiligo desfăcuse la ochĭ prizonierul, nenorocitul era roşiu de mînie şi răsucia ochiĭ în cap cu necaz uitîndu-se la sălbatec. El se maĭ linişti însă cînd văzu pe Canadian şi pe ceĭ-l'alţĭ doĭ tovarăşĭ, arătîndu-le mînile pe carĭ le răsucia cu necaz în legăturile puternice ale luĭ Wiligo. El fu dezlegat şi la mînĭ; atuncĭ el puse mîna dreaptă pe gură, arătînd că vrea să vorbească.

— Ah! pentru aceasta cavalerule se schimbă chestia, îĭ zise Dick, aĭ bunătate şi mă ascultă puţin. In momentul de faţă suntem, cum zic indigeniĭ, pe poteca războiuluĭ şi înconjuraţĭ de inamicĭ foarte periculoşĭ; să ne promiţĭ că n'aĭ să facĭ nicĭ o gălăgie, că n'aĭ să strigĭ ca să te audă cine va şi îndată te desleg şi la gură.

Englezul făcu semn din cap că primeşte propunerea.

— Incă un cuvînt zise Canadianul; dacă o secundă nu ţiĭ cuvîntul ci 'ţĭ aĭ dat, voĭ fi silit să-ţĭ sfărîm creerĭ.

Wiligo desfăcu atuncĭ şi artistica legătură de la gura prizonieruluĭ care îĭ punea în imposibilitate de a scoate un sunet.

(Va urma)

www.dacoromanica.ro

TEATRE, CONCERTE, PETRECERI.

Teatru Hugo.—Cinematographul Lumière în toate zilele de la 10—12 a. m. și 4—11 seara.

Grădina Rașca.—In ziua de 7 Iulie societatea «Inocența» va da o serbare populară, pentru sporirea fondului eĭ, care'ĭ destinat pentru înzestrarea fetelor sărace.

Casino Parisien (strada Academieĭ) Luni 1 c. se va representa Der Obersteiger (Greva minerilor).

Intrebăm pe guvern ce s'a făcut cu cele 3 congrese internaționale, anume: congresul limbilor romanice, congresul orientaliștilor și congresul preistoric, cari urmaŭ să se întrunească în Capitală în cursul luneĭ viitoare?

Asupra acesteĭ cestiunĭ așteptăm un răspuns categoric, promițînd a reveni cu amănunte foarte grave în sarcina guvernuluĭ.

Deputațiĭ și senatoriĭ colectiviștĭ aŭ primit invitărĭ speciale pentru a lua parte la congresul interparlamentar din Budapesta.

D. Dim. Sturdza a promis guvernuluĭ unguresc concursul săŭ în această cestiune.

Alaltă-erĭ s'a ținut la Paris un mare meeting de protestare în contra Mileniuluĭ.

La acest meeting a luat parte întreaga tinerime romînă, boemă și slovacă, precum și maĭ mulțĭ bărbațĭ fruntașĭ din Paris, ca d-niĭ Clemenceau, Trarieux fost ministru, etc.

Meetingul a fost prezidat de d. Flourens, fost ministru al afacerilor străine.

Guvernul unguresc a deschis o nouă acțiune în contra romînilor din Transilvania și Ungaria.

Deocamdată s'aŭ intentat maĭ multe procese ziarelor «Tribuna» și «Dreptatea» din Timișoara, precum și unor învățătorĭ și preoțĭ.

La toamnă apoĭ guvernul va depune un proiect de lege privitor la salariul preoților romînĭ.

După ziarele ungurești, acest proiect va realiza o veche dorință a ungurilor, anume în a face pe preoții romînĭ agențiĭ directĭ aĭ administrațieĭ ungurești.

Episcopuluĭ Dionise al Buzăluluĭ, i s'aŭ protestat în decurs de 7 zile, de la 17 la 23 Iunie, treĭ polițe: una de 100 0 leĭ, alta de 322 și alta 5000 leĭ!

Ce zice Sinodul? Nu găsește că prea a pîrlit multă lume P. S. Sa Episcopul Dionisie.

Ministerul lucrărilor publice a reluat lucrările de exproprierĭ pentru gara centrală de la Zdrafcu și astă-zĭ chiar se judecă de juriul din Tîrgoviște maĭ multe procese de exproprierĭ în valoare de 1 milion pentru această gara.

In cursul luneĭ Septembre vor veni în Capitală toțĭ membriĭ italienĭ, francezĭ, elvețienĭ și belgienĭ aĭ congresuluĭ interparlamentar, care în anul acesta se va întruni la Budapesta.

Printre aceștia vor fi: marchizul Pandolfi, Gobat, fost ministru în Elveția, Trarieux și Flourens foștĭ miniștri francezĭ, etc.

D. general Arion a inspectat Sîmbătă regimentul 2 de artilerie.

D. Comandant al corpuluĭ 2 de armată, după ce a controlat diferitele clase de instrucție ale oamenilor din regiment, a întrunit întreg corpul ofițeresc, pe care l'a examinat foarte în detaliŭ atît în teorie cît și în practică; apoĭ a adresat mulțumirile sale d-luĭ colonel Perticari, comandantul regimentuluĭ.

In cursul acesteĭ săptămînĭ d. general Arion va inspecta regimentele 6 și 10 artilerie.

Ministrul domeniilor a respins cererea d-lor Langewald, Watson și Youell privitoare la prelungirea termenuluĭ din contract pentru experiențele desecărĭĭ bălților din insula sf. Gheorghe.

O ȘTIRE GRAVA

Orientalische Correspondenz, care se inspiră de la ministerul de externe din Viena, publică următorul comunicat oficios de o extremă gravitate:

„Afacerea Agliardi de la noĭ, precum și criza Mitropolituluĭ Romîniei pornesc din acelaș isvor, și aŭ aceeași importanță foarte mare, pentru poziția de mare putere a Austro-Ungarieĭ.

„Ceea-ce a perdut în cele treĭ decenii din urmă diplomația rusească în Romînia, o va rocîștiga acum în cîte-va lunĭ. Nicĭ o dată propaganda rusească n'a avut ocasiunĭ maĭ favorabile ca acum ca să convingă pe poporul romîn că ramura catolică a Hohenzollernilor cari domnesc azĭ în Romînia, plănuesc un atentat în contra bisericeĭ naționale romîne, în contra acestuĭ ideal sfînt al poporuluĭ romîn. Și Rusia exploatează cu mult succes în favoarea sa penibila afacere a mitropolituluĭ romîn.

„In Macedonia unde Romînia în timp de 30 de anĭ a jertfit maĭ mult de 15 milioane de leĭ ca să stabilească o cultură și o biserică romînească, toată munca și toate sacrificiile aŭ rămas zadarnice, de oare-ce populațiunea din Macedonia s'a convins că agențiĭ actualĭ aĭ guvernuluĭ romîn lucrează pe sub mînă în contra întemeiăreĭ bisericeĭ naționale romîne și împiedică mereŭ înființarea episcopatuluĭ romîn. De aicĭ se pot explica desele manifestațiĭ ce se fac de vr'o 8 lunĭ în Macedonia în onoarea Țaruluĭ, precum și faptul că la serbările consuluĭ rusesc din Bitolia iaŭ parte în mod ostentativ toțĭ fruntașiĭ romînĭ din localitate.

„Așa numițiĭ iconarĭ ruși aŭ început din noŭ să inunde părțile Dunăreĭ de jos: acești sunt misionariĭ cari în 1888 cu ocazia revoltelor țărănești, aŭ desfășurat o activitate atît de febrilă, în cît miniștri de pe atuncĭ, d-niĭ Carp și Al. Lahovari aŭ fost nevoițĭ să-ĭ expulzeze ceea-ce a dat loc la un lung schimb de note diplomatice între guvernul romîn și cel rusesc.

„Nimic nu e maĭ ușor de cît a face pe masele inculte să creadă că numaĭ Țarul e drept credincios, el care a desrobit pe creștinĭ de sub jugul turcesc, el care va desrobi pe romînĭ de sub jugul mult maĭ insuportabil al nepravoslavniculuĭ, care domnește azĭ în Romînia. Deja iconariĭ răspîndesc prin sate zvonul că nu miniștriĭ, ci singur regele Carol trebue făcut răspunzător de consecințele crizeĭ mitropolitane."

EDIȚIA A 3-A

ULTIME INFORMATIUNI

Reluarea relațiunilor diplomatice dintre Romînia și Grecia

Din Viena se depeșează ziarelor din Budapesta, că: «prin înaltele cercurĭ politice vienceze a produs o bună impresie știrea că relațiunile diplomatice dintre Romînia și Grecia s'aŭ reluat.

Pentru acest rezultat se poate mulțumi numaĭ intervențieĭ Austro-Ungarieĭ. Aceasta e victoria bărbaților politicĭ cari caută sprijinul tripleĭ alianțe în Balcanĭ numaĭ în bunele relațiunĭ dintre Romînia și Grecia».

Această știre confirmă pe deplin informațiile pe carĭ le-am dat în privința uneĭ alianțe dintre Romînia și Grecia.

***

Peste cîte-va zile relațiunile diplomatice dintre Romînia și Grecia vor fi reluate în mod oficial.

Guvernul grecesc a acreditat pe ministrul săŭ din Berlin, d. Rhengabe, și pe lîngă guvernul romîn.

Ministrul nostru de la Bruxelles, d. Bengescu, este permutat la Atena.

Guvernul unguresc a izbutit prin fel de fel de amenințărĭ să determine pe 80 de învățătorĭ romînĭ din comitatul Clujuluĭ și 40 din comitatul Brașovuluĭ ca să meargă la expoziția milenară din Budapesta, însoțițĭ de eleviĭ lor și de părințiĭ acestora.

Bieții oamenĭ aŭ fost nevoițĭ să-și vîndă vitele lor, ca să poată întîmpina cheltuelile atît de marĭ ale acestuĭ voiaj impus de administrație.

Aseară s'aŭ întrunit la un banchet vesel dat la hotel Bulevard toțĭ ofițeriĭ din promoțiunea anuluĭ 1896 a școaleĭ de ofițerĭ.

Banchetul a fost prezidat de un ofițer de artilerie, comandantul bateriei II de artilerie.

S'aŭ ridicat maĭ multe toasturĭ în sănătatea MM. LL. Regele și Regina, AA. LL. Regale Principele Principesa Romînieĭ și a d-luĭ general Poenaru, fost profesor al școaleĭ de ofițerĭ, etc.

Din ordinul guvernuluĭ, d. Manolache Culoglu, prefectul județuluĭ Covurluĭ, a însărcinat aseară telegrafic pe d-niĭ inginer Bunescu și căpitan Adamescu, inspector la regie, să ceară socoteala d-luĭ N. Fleva pentru o informație zeflemistă publicată în Dreptatea.

Revocarea luĭ Malaxa este deja definitiv hotărîtă, de oare ce nicĭ guvernul, nicĭ procurorul general Bastaki n'aŭ izbutit să acopere cu desăvîrșire hoțiile din Galațĭ.

In adevăr, din raportul d-luĭ Bastaki rezultă, că Malaxa a fost de rea credință și de și nu sunt probe de culpabilitate în potriva luĭ, dar sunt indicii destule că a procedat incorect.

Consiliul comunal va fi disolvat în cursul chiar al acesteĭ săptămînĭ.

D. Lascar Catargiŭ, veneratul șef al partiduluĭ conservator, pleacă mîine seară cu acceleratul de Bucurescĭ-Galațĭ la moșia sa de la Golășeĭ, unde se va stabili pentru timpul vereĭ.

D. procuror Hamangiŭ și un judecător de instrucție aŭ plecat azĭ dimineață la Cernica, pentru a face o anchetă asupra unor nouĭ plăzmuirĭ înscenate în contra Mitropolituluĭ Primat.

Aflăm că Sărățeanu a vroit septămîna trecută să ceară o audiență M. Sale Regeluĭ, sub pretext de a mulțumi suveranuluĭ pentru înaintarea sa la Curtea de Casație.

Unul din Miniștri l'a sfătuit însă, în interesul seŭ, să renunțe la această cerere de audiență.

Știrea dată de noĭ despre vizita pe care o va face în Septembrie împăratul Frantz Iosef la Sinaia M. Sale Regeluĭ, este confirmată și de oficioasele ungurești, cărora li se depeșează din Viena că această vizită este interpretată în cercurile diplomatice pe de o parte ca un act de curtoasie, iar pe de altă parte ca o dovadă a bunelor relațiunĭ dintre Austro-Ungaria și Romînia.

D-șoara Agatha Bîrsescu, distinsa tragediană din Viena, e angajată pentru stagiunea viitoare la teatrul cel mare din Berlin.

D. Toneanu, prefectul județuluĭ Tulcea, ajuns la această funcțiune grație sprijinuluĭ faimosuluĭ Pavel Statescu, a rupt prietașugul cu protectorul săŭ.

Astă-zĭ sunt la cuțite.

Causa certeĭ: împotrivirea d-luĭ Toneanu d'a înlesni luĭ Pavel Statescu facerea unuĭ gheșeft în Tulcea, gheșeft despre care vom vorbi în curînd.

Consiliul general de Mehedințĭ a votat în ședința ținută septămâna trecută, un împrumut de 400.000 de leĭ necesarĭ pentru clădirea cazărmeĭ de infanterie din T.-Severin.

Erĭ la ora 2 s'a celebrat la biserica Cretulescu cununia d-luĭ dr. Ion Cantacuzino cu d-șoara Elena A. Balș sora consululuĭ nostru general de Budapesta.

Ceremonia religioasă a fost oficiată de parohul bisericeĭ Cretzulescu înconjurat de clerul săŭ.

Se comenta foarte mult în mod favorabil de numeroșiĭ asistențĭ rude și prietenĭ *hotărîrea* faptul că n'a oficiat nicĭ un archiereŭ.

INTRUNIREA DE LA GALAȚI

Sâmbătă s'a ținut în Galațĭ, în sala Alcazar, întrunirea convocată de d-l N. Fleva și amiciĭ seĭ; a luat parte lume foarte multă. Intrunirea s'a început la orele 4 p. m. sub prezidența d-luĭ advocat Vulpe.

S'a aprobat rezoluțiunea adoptată în Bucureștĭ și alte orașe din țară prin care se hotărăște alungarea colectiviștilor de la putere și caterisirea d-luĭ Dim. Sturdza din demnitatea de șef al partiduluĭ liberal.

Discursurile

D-l Vulpe arată cum partidul liberal a căduț în mâinile uneĭ asociațiĭ necinstite, a uneĭ asociațiĭ de exploatatorĭ, cum colectiviștiĭ aŭ părăsit orĭ-ce idee și program pentru așĭ satisface numaĭ poftele și interesele materiale. Această bandă și-a întins operațiile eĭ necinstite și asupra Galaților, a pus în primejdie averea și interesele comuneĭ.

Dl. Iancovicĭ, după ce expune situațiunea deplorabilă a partiduluĭ după opt lunĭ de guvernare, zice că guvernul n'a ținut nicĭ una din făgăduielile făcute în opoziție; colectivitatea a dat numaĭ un guvern personal, de interese și de fapt.

Dl. Fleva arată cum colectivitatea a călcat în picioare tot ce avea țara maĭ scump și a continuat la guvern firul situațiuneĭ păcătoase de la 1888.

Acum guvernul înnoată în fără de legĭ, reînvie teroarea, suprimă pînă și legile civile, a devenit un guvern de barbariĭ, de violențe, un guvern odios pentru toată lumea.

Intrebat despre votul-universal, oratorul spune că nu se pot cere reforme așa de importante unuĭ guvern care nu s'a ținut nicĭ de făgăduielile cele maĭ micĭ. Cum să vorbești de votul-universal unuĭ guvern care este o nenorocire universală.

Arată în amănuntele lor toate călcările de legĭ, infamiile și barbariile săvîrșite cu ocasiunea furăreĭ capuluĭ Bisericeĭ de pe scaunul săŭ și închee zicînd că țara întreagă trebuie să se scoale ca un singur om și să alunge de la putere pe acest guvern, care a nesocotit toate legile și s'a atins de instituțiunile sacre ale neamuluĭ romînesc.

D. V. Kogălniceanu, vorbind de cestiunea Mitropolituluĭ, zice că d. Sturdza s'a făcut instrumentul uneltirilor catolice. Oratorul deplînge apoĭ faptul că Moldova e cu totul părăsită de guvern, că toate orașele eĭ sunt neîngrijite și date pe mînĭ streine.

D. Scorțescu zice că guvernul acesta s'a depărtat atît de mult de la orĭ-ce principiĭ liberale și a devenit într'atît un guvern de afacerĭ veroase, în cît s'a simțit și la noĭ nevoia uneĭ legĭ antipoanmiste, care a și fost depusă din inițiativă parlamentară.

D. A. Bacalbașa critică rînd pe rînd actele guvernuluĭ și vorbește despre votul universal.

După întrunire.

Terminîndu-se întrunirea pe la orele 7 jum., mare parte din asistențĭ aŭ urmat pe oratorĭ pînă la otelul Metropol, unde d. Fleva le-a ținut din balcon o mică alocuțiune, care a fost acoperită cu ovațiunĭ calde.

Seara s'a dat un banchet la otelul Continental, la care aŭ luat parte maĭ multfruntașĭ aĭ Galaților.

S'aŭ ridicat toasturĭ de către d-niĭ Fleva, Vulpe, Kogălniceanu, Scorțescu, profesor Codreanu, advocat Patriciu, A. Bacalbașa, N. Madgearu, G. Alcaz-Jakson N. Vlaicu, T. Nebunelli și alțiĭ. S'a băut în sănătatea acelor cari aŭ întreprins lupta în contra bandeĭ de exploatare ce ne guvernează, și pentru purificarea atmosfereĭ politice din cercurile guvernante.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Domniĭ abonațĭ a cărora abonamente expiră la 1 Iulie corent, sînt rugațĭ ca pînă la acea dată să bine-voiască, în caz de reînoirea abonamentuluĭ ce aŭ, să înainteze costul pentru a nu suferi vre o întîrziere saŭ întrerupție a ziaruluĭ nostru.

ANUNCIŬ

CONSTANTIN SIMIONESCU

Doctorant în medicină

152 Boulevard Montparnasse, Paris.

Stabilit de maĭ mult timp în Paris și fiind în relațiune cu toate celebritățile medicale din Paris, pot oferi serviciile mele persoanelor cari vin să se consulte cu doctoriĭ specialiștĭ din Paris.

Asemenea se pot face consultațiunĭ și prin corespondențe.

42

Dr. P. Cioranu

FRANZENSBAD

Stefansstrasse, Villa Königshof N.

24—17

Dr. I. T. Mera

MEDIC ROMÂN

Karlsbad. *Marktplatz* Tempel

24—17

CURA DE LAPTE

Preparate de lapte conform regulelor higienice și terapeutice moderne

la

INSTITUTUL DE EA TOREAPATIE

sub direcțiunea

D-luluĭ PAVLOV

Asistent la institutul de Bactereologie al d-luluĭ prof. dr. Babeș

și a **d-luluĭ I. STEINHART**

Medic de copiĭ

Strada Radu-Vodă, No. 9

LAPTE STERILISAS PUR

Lapte Materna

Are compositia exactă a lapteluĭ de țiță, înlocuesce doicile. E introdus în toate țările civilisate ca cel maĭ ideal nutriment pentru copiĭ pînă la vîrsta de un an.

Kefir

Lapte peptonisat prin fermentațiune.

Cel maĭ recomandat în boalele de plămînĭ, bronchite cronice, pleuresiĭ și maĭ cu seamă tuberculosa. In toate boalele de stomac, de intestine (mațe) în boalele de ficat, de rinichĭ și de inimă, în toate stările de convalescență în urma maladiilor grave ca tiphosul, peumonia, scarlatina, pojarul, dysenteria, precum și în boalele constituționale ca siphilis, scrufulosa anemia. E suportat de stomaeurile cele maĭ delicate și bolnave.

Institutul posedă o fermă model cu vacĭ elvețiene și tiroliene și expediază toate preparatele sale în flacoane hermetic închise la domiciliŭ. Intrebuințarea preparatelor Institutuluĭ luînd un avînt maĭ mare și pentru a le răspîndi în toate clasele societățiĭ prețurile lor s'aŭ redus.

Deposit la Farmacia W. Weinhold

Str. Colțeĭ No. 24.

92 24—12

Dr. Ion Calinciuc

Marienbad, Vila Columbus

95 30—19

NOUL PENSIONAT DE BAEȚI

Al Comunității Germane Evangelice din Bucureștĭ

STRADA LUTERANĂ No. 14

Se va deschide cu începutul anuluĭ școlar viitor și va fi administrat de o comisiune specială aleasă din sînul comitetuluĭ general al comunității. Cu direcțiunea institutuluĭ e însărcinat d. Pastor dr. Eugen Filtsch.

Personalul conducător intern e compus: 1, Dintr'un inspector, căruia, în prima linie, i s'a încredințat îngrijirea părintească și educațiunea casnică, 2) din douĭ profesorĭ cu titlurĭ academice și un institutor carĭ supraveghiază de aproape lucrările elevilor. Limba de conversație va fi cea germană. Scopul institutuluĭ este educațiunea morală religioasă și instrucțiunea solidă a copiilor carĭ i se vor încredința.

Acest pensionat stă în nemijlocită legătură cu școala noastră evangelico-germană, care e condusă de un corp didactic bine pregătit; această școală are: o clasă pregătitoare, 4 clase primare cu programul statuluĭ, și 5 clase reale.

In această școală reală se învață limbele: germană, romînă și franceză, iar cea engleză și latină în mod facultativ.

In această școală vor învăța eleviĭ pensionatuluĭ nostru.

Se primesc copiĭ de orĭ-ce națiune și confesiune. Edificiul institutuluĭ, situat într'o posiție cît se poate de salubră are camere bine împărțite, cu încăperĭ de lucru, de dormit, de mîncare și de băĭ, corespunzînd pe deplin condițiunilor igienice. Pentru recreatul elevilor e o curte proprie și o grădină frumoasă, ambele foarte spațioase, nelipsind nicĭ aparatele de gimnastică.

După vîrsta elevilor, taxa anuală a pensionatuluĭ variează între 600 pînă la 1000 leĭ, pentru internĭ, și 230 pînă la 400 leĭ, pentru semiinternĭ. Taxa se va solvi în rate trimestriale.

Prospecte se pot primi în mod gratuit de la domniĭ administratorĭ aĭ pensionatuluĭ, precum și de la diferitele oficiĭ parochiale evangelice din provincie.

Inscrierile elevilor se primesc cel mult pînă la 15 August a. c. (stil vechiŭ).

Pentru comisiunea administrativă a pensionatuluĭ de băeți al comunității evangelice germane din localitate,

Păstorul dr. **EUGEN FILTSCH**

Strada Luterană No. 12

131 20—3

GRADINA CENTRALA

ȘI HALA CU BERE

FOSTA STAVRI-LIEDERTAFEL

Intrarea prin Strada Eneĭ și Academieĭ

Bere din Fabrica Luther

MÂNCĂRI CALDE ȘI RECI

In fie-care seară o orchestră compusă din 12 persoane sub conducerea cunoscutuluĭ Profesor de violină

G. A. DINICU

Cu un program cu totul noŭ

Programul va fi schimbt în fie-care seară.

Orchestra se compune din Artiștĭ marcanțĭ între carĭ și cunoscutul oboist

IOAN GEORGESCU

In fie-care MERCUREA ȘI VINEREA

MUZICĂ MILITARĂ

Intrarea liberă.

128 12—7

SUBLIMIOR DE HARRIS

PLUS DE CHEVEUX GRIS

en 4 applications, Couleur de Jeunesse depuis blond jusqu'au plus beau noir *sèche vite, salit pas, poisse pas.* Arrête la chute des Cheveux et Pellicules.

Gr. Flacon. 4f. Double: 7f.

Chez les Coiffeurs et Parfumeurs.

GROS et DETAIL pour la ROUMANIE:

BEER Coiffeur-Parf. à BUCAREST 70, calea Victoriei sous les Magasins de Mme PAUL.

Galați Depoŭ la d. Alex. Kreuter, coafor sub Hotel Regal.

Buzău Depoŭ la d. Ghiță Tănăsescu, coafor.

Focșanĭ » » Ilie Soroceanu, coafor, Strada Mare.

130 25—8

Băile Sărate Slănic (Prahova)

(Iodurate, Bromurate și Cloruro-sodice)

Stabilimentul balnear pentru băĭ cadle și recĭ cu și fără nomol.

Sesonul durează de la 1 Iunie—1 Septembre 1896. Aceste ape îndestul de cunoscute publiculuĭ care a avut ocasiunea a se folosi de ele, se recomandă cu mare succes pentru maladiile femenine, reumatismele-acute și cronice, scrofule, anemiĭ, erupțiunĭ ale pieleĭ etc.

La dispositiunea publiculuĭ sunt două trenurĭ pe zi, deosebit trenul de plăcere. Gara în centrul orașuluĭ, Poștă, Telegraf, Telefon, Farmacie, Medic, Hotel, Restaurante, Muzică, Tîrg săptămînal unde se poate procura foarte eftin lele trebuincioase menagiuluĭ. Case țărănești curate și eftine. Aer dulce. Posițiunĭ pitorescĭ, locurĭ încîntătoare pentru escursiunĭ, etc.

Prețul băilor ca și în trecut. Serviciul nu lasă nimic de dorit. *Direcțiunea Băilor.*

122 10—8

DR. STERIE N. CIURCU

IX Polikangasse—No. 10. Viena

Consultațiunĭ cu celebritățile medicale și cu specialiștiĭ de la facultatea de medicină din Viena.

129

Doctoru ION NANU

Fost medic secundar al Spitalelor din Bucureștĭ

Stabilit în **Câmpulung** dă consultațiunĭ pe timpul vereĭ.

Câmpulung. Strada Mircea-vodă 15

127 30—10

Doctor Schneyer Fost medic intern la Clinica prof. Nothangel din Viena. Specialist pentru boale interne.

Str. Caragheorghevicĭ No. 5 (Etagiul I). 11 Consult. de la 2—4 p. m. Săracilor gratuiŭ

101 25—12

BOALELE SIFILITICE

Neputința bărbătească

Vindecă după cele maĭ nouĭ metode radicale fără durere și împedicare, după o experiență de 23 anĭ. Specialist în boale lumeștĭ

Dr. THÖR

Strada Emigratu No. 1, intrarea numaĭ prin strada sf. Voivozĭ. (Tramway).

Consultațiunĭ de la 10—1 dim. și de la 5—8 seara. Loc separat de așteptare pentru fie-care.

23 30—6

UN BURSIER cl. VII liceul sf. Sava, prepară corigențĭ, elevĭ pentru bursă și școala comercială.

Adresa: V. D. Str. Plantelor 58.

www.dacoromanica.ro

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

38)

HENRI GRÉVILLE

TAINA MORTULUI

— Acela care ți-a dat ertare nu scia că o nevinovată este acuzată de crima ce aĭ comis. Nu i-aĭ spus aceasta; Dumnezeŭ nu te-a ertat! Dacă Estella nu te iartă, ia seama Rozalio, te veĭ duce în infern!

La acest cuvînt, nenorocita păru sdrobită cu desăvîrșire. Benoist văzu că acest cuvînt o îngrozise.

— Impacă-ți consciința, zise el apropiindu-se de dînsa, mărturisește adevărul. Nu vreĭ să mi-l spuĭ? Vreĭ să-l spuĭ Estelliĭ?

— Estella nu trebuie să știe.., zise Rozalia, acoperindu-și fața cu mîinile. Oh, Dumnezeule! nu am suferit destul de păcatul altora. Duceți-vă; nu vă cunosc; nu aveți ce căuta la mine,.. Estelii nu pot să i spun nimic. Sunt turburată că ea suferă din cauza mea... duceți-vă...

— Bine, zise Benoist cu răceală. Venisem cu un gînd împăciuitor, dar dacă preferĭ să mergĭ în închisoare...

— Aceasta-mĭ este egal, zise ea cu nepăsare.

— Si în urmă în infern... căcĭ d-ta aĭ omorît pe d. de Beaurand! Nu ți s'a dat ertare pentru această crimă! Nu aĭ spus nicĭ odată că el s'a omorît după ce a cîtit scrisoarea ta!

El o nimerise bine. Rozalia rămase ca trăsnită.

— Vezĭ, continuă Benoist, aĭ voit să înșelĭ justiția dumnezeească! dar veĭ fi pedepsită!...

— Nu am voit să omor pe d. de Beaurand, ripostă Rozalia cu vehemență. Speram numaĭ să împiedic căsătoria și era datoria mea, și am făcut bine! Dacă el s'a omorît, nu este vina mea!

— D-ta spuĭ aceasta! Nu este adevărat! este o minciună.

— Nu am mințit nicĭ o dată, strigă Rozalia.

— E o minciună îngrozitoare. Nu poțĭ, să mă facĭ să cred alt-fel. Eștĭ o mincinoasă!

El urmărise pe chipul nenorociteĭ efectul fie-căruĭ cuvînt, care o tortura din ce în ce maĭ mult. La ultimul cuvînt, ea se ridică.

— Eŭ, mincinoasă? eĭ bine, iată... căcĭ la urmă 'mĭ este egal... Ține și lasă-mă în pace.

Ea se duse de dechise dulapul și dintre rufe luă o hîrtie îngălbenită ș'o azvîrlĭ pe masă cu furoare. Benoist o luă și o deschise.

Era copia uneĭ scrisorĭ, scrisă pe hîrtie eftină, cu ștersăturĭ și pete de cerneală; primele cuvinte eraŭ: Domnuluĭ Raymond de Beaurand.

Duceți-vă, zise Rozalia, plecați!...

Benoist își luă pălăria și eși, luînd scrisoarea. El se clătina ca un om beat și nu știa în cotro să meargă. Apucă pe o stradelă și se așeză pe o bancă de piatră.

Sub cerul albastru, pe cînd păsările cîntaŭ în rămurile unuĭ smochin, Benoist citi scrisoarea care cauzase moartea luĭ Raymond.

XXXIII

«Domnuluĭ Raymond de Beaurand,

«Domnule, am văzut anunțată în jurnal căsătoria dv.; nu puteți să luați în căsătorie pe d-șoara Estella Brunaire. Am fost servitoare la d-na Brunaire patru-spre-zece anĭ și sciŭ tot ce s'aŭ petrecut de la început, cînd generalul de Beaurand, tatăl dv., a început să facă curte bieteĭ mele stăpîne. Cînd generalul a murit, d-na Brunaire mi-a spus că bărbatul eĭ îl asasinase. Vedeți bine, Domnule, că nu puteți lua în căsătorie pe d-șoara Estella, care este sora dv., în urma greșeleĭ mameĭ sale. Vă scriŭ aceasta pentru ca să împedic comiterea unuĭ mare păcat; consciința mea nu-mĭ permite ca să păstrez tăcerea, cînd pot să împedic această nenorocire. Poate că nu veți voi să mă credeți, dar vă asigur că eŭ nu am mințit nicĭ odată. Intrebați pe Estella dacă 'și aduce aminte de Rozalia, și de frica ce i-am făcut într'o seară, în grădina din Saumeray, cînd ea m'a auzit chemînd'o copil blestemat, pentru că mă mîniasem pe dînsa. Intrebați-o de asemenea cum se purta mama eĭ cu dînsa, mereŭ severă și supărată, căcĭ avea regretul greșeleĭ sale.

De altminterĭ, dacă d-ra Estella a rămas cum era, nu aveți de cît să o priviți: ea semăna cu generalul ca două picăturĭ de apă, cînd era mică; era ceva m.huitor și-mĭ era rușine cînd o duceam la preumblare, frică aveam ca lumea să nu recunoască asemănarea. Ea are aceeași ochĭ, aceeași frunte și aceiași gură. De multe orĭ doream ca ea să fi avut vărsat pentru ca să rămîie desfigurată; cel puțin nu ar fi maĭ arătat în lume rușinea mameĭ sale. Sper că această scrisoare va sosi la timp pentru a împiedica nenorocirea. Nu căutați a mă cunoaște; voesc să fiŭ liniștită acum cînd mĭ-am ușurat consciința. Mă rog în toate zilele pentru sufletul bieteĭ mele stăpîne care a avut atîta întristare și mă voĭ ruga și pentru dv. pentru ca să suportați durerea pe care vă o provoc prin această scrisoare.

Servitoarea d-voastră
«Rozalia Férel».

Benoist rămase nemișcat, cu scrisoarea în mînă, umbra și soarele se jucaŭ pe hîrtie printre foile smochinuluĭ, mișcate de un vînt ușor; douĭ saŭ treĭ copiĭ, eșiți de prin grădinĭ, venise să-l privească cu curiozitate și se retrăseseră puțin speriați de a-l vedea în acea stare. Cu ochiĭ perduți spre orizont, el căduse în o reverie adîncă. Eată decĭ secretul bizareĭ turburărĭ ce simțise cînd privise portretul generaluluĭ? Aceĭ ochĭ negri pe carĭ îĭ vedea continue, aceĭ ochĭ zugrăviți pe pînză, carĭ îĭ dăduse iluziunea vieții, eraŭ aĭ Estelleĭ, mîndri și duioși, dar vĭi... Rozalia avea dreptate; orĭ-ce probă era zadarnică față cu o așa de mare asemănare. Benoist înțelegea că amicul seŭ nu se îndoise un moment, el care punea portretul luĭ de ḑece orĭ pe ḑi, el care a morez pasionat, privise cu atît nesațiu în ochiĭ logodnicei sale.

Ințelegea acum pentru ce Raymond se omorîse fără nicĭ o explicațiune. Ce putea el să zică? Cuĭ să încredințeze oribila revelațiune, și pentru ce? Nebun după Estella cum era, gîndul de a o considera ca pe o soră nu a putut să-i treacă prin minte. Față cu ideia uneĭ separațiunĭ veșnice, el a preferit maĭ bine să moară, ducînd cu dînsul secretul...

Amintirĭ șterse îĭ reveneaŭ în minte; cum, văzînd pe d-na Montclar lîngă Estella el se mirase de a le găsi că seamănă, cu deosebire numaĭ în ce privește vîrsta și părul, dar semănînd una cu alta ca talie, ca fisionomie, ca caracter, cu aceiași ochĭ negri... «Eștĭ o adevărată Beaurand» zicea adesea d-na Montclar. Vaĭ, da, Estella era o adevărată Beaurand!

Clopotele sunară anunțînd ora; Benoist și-aduse aminte că iubita sa l'aștepta cu neliniștea condamnaților. Trebuia să-i spue secretul? Putea el să-l l'ascundă? Ce să-i spue în schimb? Va accepta ea tăcerea lui?.

— El simțĭ că nu putea să o înșele; d'alminterĭ după cîte suferise, odurere nouă putea să o suporte; îĭ era luĭ greu să mărturisească Estelleĭ greșeala mamiĭ sale; dar ea înțelege maĭ bine acum pentru ce mama sa nu o iubea... Și pentru memoria lu Raymond, el n'avea dreptul ca să tacă.

(Va urma).

PUBLICAȚIUNE

Se face cunoscut d-lor agricultorĭ din vecinătatea Capitaleĭ că cu începere din anul acesta Comandamentul Cetățeĭ Bucurescĭ se însărcinează cu transporturĭ de cereale pe linia ferată a forturilor, care este în legătură cu liniile Statuluĭ.

Predarea se poate face la orĭ-ce post.

Condițiunile se pot vedea în fie-care zi, de lucru de la ora 7—12 a. m. La Comandament, în Palatul Comandamentuluĭ Corpuluĭ 3 Armată Strada Știrbey-Vodă 81.

122 10—7

O tînără văduvă fiind fără mijloace, dorește a se angaja ca damă de menaj la o doamnă, orĭ la un domn bătrîn.

Adresa: *C. Dimitriades, Post-Restant, București.*

142 3—2

7 CASA DE SCHIMB
HESKIA & SAMUEL
BUCURESCI
No. 5 Strada Lipscanĭ No. 5
Cumpără și vinde efecte publice și face orĭ-ce schimb de monezĭ.
Cursul pe ziua de 30 Iunie. 1896

		Cump.	Vînd
4%	Rentă Amortisabilă. . .	87 1/2	88 —
5%	» Amortisabilă. . .	96 —	96 1/2
6%	Obligat. de Stat (Cov. R.) .	100 3/4	101 1/4
5%	» Municipale din 1883	97 —	97 1/2
5%	» » » 1890	95 1/2	96 —
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale .	93 1/2	93 3/4
5%	» » Urbane .	90 1/2	90 3/4
5%	» » » Iași .	84 1/2	85 —
	Acțiunĭ Banca Națională .	1615 —	1625 —
	» » Agricolă .	198 —	200 —
	» Dacia Romînia asig.	412 —	416 —
	» S-tea Naționala asig.	428 —	432 —
	S-tatea de Construcțiunĭ .	180 —	182 —
	Florinĭ valoare Austriacă .	2 11	2 12
	Mărcĭ Germane	1 23	1 25
	Bacnote Franceze . . .	100 —	101 —
	» Italiene. . . .	89 —	95 —
	» ruble hîrtie . .	2 65	2 70

Imprimarea cu mașinele dublu-cilindrice, din fabrica Albert & Cie, *Frankenthal și cu caractere din fonderia de litere* Flinsch *din Frankfurt A/M*

APA MINERALĂ „MIRCEA"
IAȘI — COPOU
Autorizată de Ministerul de Interne, serviciul sanitar superior cu Oficia No. 1208 din 24 Ianuarie 1895.

Această apă, pe lîngă că e un excelent purgativ, bună la luat și fără a produce durerĭ, dar din cauza multor substanțe medicamentoase ce conține, esperimentîndu-se de maĭ mulți d-nĭ doctorĭ, saŭ constatat pînă acum că, vindecă: boalele de stomach, dispepesielor de diferite naturĭ, catarele cronicale ale stomachuluĭ și intestinelor, congestiele, constipațiele cronice, iperimia ficatuluĭ, boalele de rărunchĭ și splină, boalele de piatră și a căilor urinare la bărbați, boalele de mitră și menstruațiele neregulate la femeĭ precam și alte multe bolĭ.

Deposit în Iași la Dl. I. S. Ionescu Tipografia Națională, la Farmaciile D-lor Sbizewschi, Racovită (Litschco și Vandorĭ), Zwas, Jelea, Beceanu, Enghel și Ilutză la drogiștiĭ Katz, Rosenstein și Becker.

Comandele en gros și en detail se expediează prompt.

A se adresa pentru orĭ-ce comande și lămurirĭ D-niĭ Mircea și Ionescu, Iași strada Alexandri 11.

Depozit în capitală la d. **Zobel** bulevardul Elisabeta, 43.

50 (100—37)

VÎNTURATOARE
— No. 5 —
„NON PLUS ULTRA"
cu patru rotile, patru mînere
coș mărit și 12 site
la
VATSON & YOUELL
14 — Strada Academieĭ — 14
(Grădina Rașca)
— Bucureșcĭ —

(83) (16—8)

AVIS

Fac cunoscut că maĭ mulți agenți de la alte fotografiĭ, ca să facă maĭ lesne abonamente profită de ocazie și spun că sunt de la mine, de aceea rog pe onor. meĭ clienți ca la facerea unuĭ abonament să observe bine dacă chitanța poartă firma

L. Vaisman
Cunoscuta Fotografie
aranjată sistem á la **PARIS**
care s'a mutat din **curtea cea mare, peste drum** în casele cele nouĭ, *Calea Rahoveĭ No. 3,* unde a fost Hanul Golescu în rînd cu biserica Doamna Bălașa.

(77) (30—16)

Intîiul institut de plasare autorisat de guvern încă din anul 1882, recomandă institutoare, guvernante, menajere, bone de copiĭ și femee de casă. Acest institut este în corespondență cu streinătate.

M-me Bandau
Aleea Carmen Sylva
alăturea cu Cismegiu

74 25—21

Cea maĭ renumită
FABRICĂ DE PARCHETE MASIVE
IN ROMANIA
SPECIALITATE
Parchete americane și de lux
Singurul stabiliment cu instalațiune sistematică pentru uscat Lemne artificial
TÂMPLARIA MECANICA
Pentru mobile și binale; edificiurĭ publice și autorități
Vânzare de lemnărie
Cel maĭ asortat depozit de lemnărie uscată
DUȘUMELE ȘI PERVAZURI
LEMNE DE FOC
tăiate și despicate
Exploatațiĭ de Păduri
BUCHER și DURRER
27 SOSEAUA BASARAB 29
89 **BUCURESCI** 25—4

150 de lucrători — Serviciul Prompt și real

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA ziaruluĭ „EPOCA" se află în Stradn Clementeĭ No. 3.

La Typografia «Epoca» se vinde hîrtie maculatură cu 45 banĭ Kilogramul în pachete de 10 kilograme.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ziaruluĭ EPOCA se află în strada Clementeĭ No. 3.

La Tipografia EPOCA se vinde hîrtie maculatură cu 45 banĭ kilogramul, în pachete de 10 kilograme.

O IDEE GREȘITĂ

Toată lumea credea că Alessandriu e cel maĭ hotărît liberal—faptele dovedesc contrariul.

Ce însemnează celle
20,000 două zecĭ miĭ butelii
15,000 cincĭ spre zece miĭ litrurĭ

COGNAC

Pe care **Alessandriu** l'a conservat în timp de treĭ anĭ în pivițele fabriceĭ sale, și azĭ îl pune în consumație, pentru toțĭ aceia ce doresc a 'și conserva sănătatea, contra celor ce cu multă libertate în țara Romînească, otrăvesc stomachurile oamenilor cu cognacurĭ fabricate cu esențe și la hîrdăŭ; de aceea

Obicinuiți Conservatorul
Cognac Alessandriu

Cereți flacoane originale în forma buteliei și a eticheteĭ înserată aci.

La toate Magasinurile
Feriți-vă de Contrafacerĭ

Cererile se fac **Alessandriu-Bucurescĭ.**

93 36—2

COMPANIA GENERALĂ
DE
Conducte de apă din Liège
SUCURSALA ROMÂNIEĬ
BIUROURILE și MAGASINURILE SITUATE STRADA BREZOIANU, 37
Aŭ fost transferate Calea Griviței 22, Bucurescĭ
Singurul antreprenor al branșamentelor particulare din Bucurescĭ
Antreprenor al distribuțiunilor de apă pentru R.-SARAT și SINAIA
Execută tot felul de lucrărĭ de distribuirĭ de apă pentru administrațiĭ și particularĭ
FÂNTÂNĬ, LAVABOURI, WATER-CLOSETE, TOUT-A-L'ÉGOUT, BĂĬ, APOMETRE
Mare depoŭ de tuburĭ și aparate pentru acest gen de lucrărĭ
Afacerile sunt tratate direct în Biurourile noastre saŭ prin intermediarul nostru autorisat D-nul LANDAU, *sub reserva aprobăreĭ Directorului.*
Inginerul, Director al Lucrărilor
L. BONNET.

27 50—19

Tamar indian Grillon
Fruct laxativ răcoritor, admirabil în contra constipației.
2 fr. 50 cutia
29 Paris, 28 rue Grammont și în toate farmaciile. 8—8

BĂI HYGIENICE | BĂĬ HYGIENICE | BĂĬ HYGIENICE
VECHIUL MAGASIN
de
LAMPĬ, SOBE, MAȘINĬ de BUCATE
și orĭ-ce instalațiunĭ
MARCUS LITMANN S^SO I. WAPPNER
No. 61, Calea Victorieĭ, No. 61, (Vis-à-vis de Episcopie)

Recomandat de Onor. Clienți, instalațiunile de băĭ lucrate numaĭ în Zink, cu diferite sobe de aramă pentru încălzit apa. *Băĭ de aburĭ* higienice, recomandat de toțĭ medicĭĭ celebrĭĭ, poate să facă orĭ-cine în casă. *Dușurĭ sistematice* cu aer comprimat. Closete *«tout a l'egoût»* higienice și sistematice. *Sticle de Conserve* hermeticește închise de toate mărimile. Unicul depoŭ în țară cu Sobe (Belgiane), din fabrica «GODIU» și mașinĭ de bucătărie din renumita fabrică «GEBRUDER BOEDER» din «Darmstad», precum și splendidul lor asortiment de lămpĭ elegante pentru atîrnat și masă, cu mașinele Americane «WONDER», toate cu aer.

56 36—32

E. WOLFF
Studiĭ și Intreprinderĭ
BUCURESCI
3.—STRADA SF. DUMITRU.—3
Cel maĭ mare deposit de toate articolele technice
Tuburĭ *de fontă, de fier și de plumb*
Furtunĭ *de cauciuc și de cînepă pentru Vin și Grădinĭ*
Pompe *pentru Apă, Vin și pentru Păcură*
Robinete *(Ventile) pentru Apă și Abur*
Cauciuc *și* **Asbest** *toate articolele.*
— **Armature** *de locomobile și de cazane.* —
Curele *de piele și* **Curele** *Balata.*
— **Macarale, Vêrtejurĭ** *și* **Troliurĭ** —
Mașine *și* **unelte** *de tot felul.*
Table de fier, *negre plumbate, galvanisate și de zinc.*
— **Oțel** *turnat englez și Bessemer.* —
ATELIER de reparație de orĭ ce fel de mașine | FABRICA de objecte de fier și alamă pentru construcțiunĭ de case.

81 50—12

Triumf! Triumf! Triumf!
Nu maĭ trimeteți nicĭ un clișeŭ în streinătate
MAX SCHWARTZ
Fotograful Corpurilor Legiuitoare
Bucureștĭ. Calea Griviteĭ No. 43 (casă proprie)

FOTO-LITOGRAFIE ȘI ZINCOGRAFIE

Are onoare a aduce la cunoștința Onor. Public că și-a mărit instalațiunea și că a adăogat pe lîngă vechea sa branșă de fotografie și ramura de pentru care și-a asigurat concursul celor maĭ bunĭ lucrătorĭ aduși anume din streinătate, ast-fel că, în acest atelier de foto-litografie și zincografie se efectuiază cu cea maĭ mare finețe, exactitudine și eftinătate toț felul de *gravurĭ, planșe, ilustrațiunĭ, reproducțiunĭ după documente și manuscripte vechĭ* etc., spre cea maĭ deplină satisfacțiune a onor. clientele, și pot asigura pe orĭ-cine că toate comenzile vor fi executate cu cele maĭ avantagioase condițiunĭ posibile, atît din punctul de vedere technic cît și din acela al prețurilor. — Comandele se primesc și în atelierul meŭ de fotografie din *Strada Cimpineanu 40.*

Cu deosebită stimă. **MAX SCHWARTZ** *Vechiul fotograf al Corpurilor Legiuitoare.*

85 8—7

Bucurescĭ.— Tipografia «Epoca».—Strada Clementeĭ, No. 3.

www.dacoromanica.ro